

Službeni list

Europske unije

C 278

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

12. srpnja 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 278/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 278/02 Predmet C-499/18 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. svibnja 2021. – Bayer CropScience AG, Bayer AG/Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) i dr. („Žalba – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Članci 4. i 21. – Mjerila za odobravanje – Preispitivanje odobrenja – Sredstva za zaštitu bilja – Provedbena uredba (EU) br. 485/2013 – Aktivne tvari klotianidini i imidakloprid – Sjeme tretirano sredstvima za zaštitu bilja koja sadržavaju te aktivne tvari – Zabrana neprofesionalne uporabe – Načelo predostrožnosti”) 2

2021/C 278/03 Predmet C-120/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – X/College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend („Zahtjev za prethodnu odluku – Kopneni prijevoz opasnih tvari – Direktiva 2008/68/EZ – Članak 5. stavak 1. – Pojam „zahtjevi u odnosu na gradnju” – Zabrana propisivanja strožih zahtjeva u odnosu na gradnju – Tijelo države članice koje propisuje punionici da se opskrbljuje ukapljenim naftnim plinom (UNP) isključivo vozilima cisternama s posebnom toplinskom izolacijom koja nisu predviđena Europskim sporazumom o međunarodnom cestovnom prijevozu opasnih tvari (ADR) – Nezakonitost – Odluka koju određena kategorija pojedinaca ne može pravno pobijati – Usko određena mogućnost ishođenja poništenja takve odluke u slučaju očite suprotnosti s pravom Unije – Načelo pravne sigurnosti – Načelo djelotvornosti”) 3

HR

2021/C 278/04	Predmet C-128/19: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana („Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Poljoprivredni sektor – Klanje životinja oboljelih od zaraznih bolesti – Naknada štete uzgajivačima – Obveza prijave i standstill – Članak 108. stavak 3. UFEU-a – Pojmovi „postojeća potpora” i „nova potpora” – Uredba (EZ) br. 659/1999 – Skupno izuzeće potpora – Uredba (EU) br. 702/2014 – Potpore de minimis – Uredba (EU) br. 1408/2013”)	4
2021/C 278/05	Predmet C-504/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo, Španjolska) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR („Zahtjev za prethodnu odluku – Nadzor banaka – Restrukturiranje i likvidacija kreditnih institucija – Direktiva 2001/24/EZ – Mjera restrukturiranja kreditne institucije koju je donijelo tijelo matične državne članice – Prijenos prava, imovine ili obveza na „prijelaznu” instituciju – Prijenos natrag na kreditnu instituciju pod restrukturiranjem – Članak 3. stavak 2. – Lex concursus – Učinak mjere restrukturiranja u drugim državama članicama – Uzajamno priznavanje – Članak 32. – Učinci mjere restrukturiranja na postupak koji je u tijeku – Izuzeće od primjene lex concursus – Članak 47. prvi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorna sudska zaštita – Načelo pravne sigurnosti”)	4
2021/C 278/06	Predmet C-505/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden, Njemačka) – WS/Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku – Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Članak 54. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 50. – Načelo ne bis in idem – Članak 21. UFEU-a – Slobodno kretanje osoba – Interpolova crvena tjeratica – Direktiva (EU) 2016/680 – Zakonitost obrade osobnih podataka sadržanih u takvoj tjeratici”)	5
2021/C 278/07	Spojeni predmeti C-551/19 P i C-552/19 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 6. svibnja 2021. – ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA, (C-552/19 P)/Europska središnja banka („Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Uredba (EU) br. 806/2014 – Sanacija kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma (SRM) i Jedinstvenog fonda za sanaciju – Članak 18. – Sanacijski postupak – Pretpostavke – Propadanje ili vjerojatna propast subjekta – Izjava Europske središnje banke (ESB) o propadanju ili vjerojatoj propasti subjekta – Pripremni akt – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost”)	6
2021/C 278/08	Predmet C-707/19: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi – Poljska) – K .S./A. B. („Zahtjev za prethodnu odluku – Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila – Direktiva 2009/103/EZ – Članak 3. – Obveza pokrivanja oštećenja stvari – Doseg – Propis države članice kojim se obveza pokrivanja troškova vuče vozila koje je sudjelovalo u nezgodi ograničava na troškove nastale na području te države članice, a troškova parkiranja na one koji su postali nužni zbog provedbe istrage u kaznenom postupku ili bilo kojeg drugog razloga”)	7
2021/C 278/09	Predmet C-709/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Vereniging van Effectenbezitters/BP plc („Zahtjev za prethodnu odluku – Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto nastanka štete – Šteta koja se sastoji isključivo od financijskog gubitka”)	8
2021/C 278/10	Predmet C-815/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Natumi GmbH/Land Nordrhein-Westfalen („Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda i ribarstvo – Ekološka proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda – Uredba (EZ) br. 834/2007 – Članak 19. stavak 2. – Članci 21. i 23. – Uredba (EZ) br. 889/2008 – Članak 27. stavak 1. – Članak 28. – Točka 1.3. Priloga IX. – Prerada ekološke hrane – Neekološki sastojci poljoprivrednog podrijetla – Alga Lithothamnium calcareum – Prah dobiven od očišćenih, mljevenih i osušenih naslaga te alge – Kvalifikacija – Upotreba u ekološkoj hrani u svrhu njezina obogaćivanja kalcijem – Odobrenje – Uvjeti”)	8

2021/C 278/11	Predmet C-844/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – CS, Finanzamt Österreich, Dienststelle Graz-Stadt, ranije Finanzamt Graz-Stadt/Finanzamt Österreich, Dienststelle Judenburg Liezen, ranije Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 90. – Smanjenje oporezivog iznosa – Članak 183. – Povrat viška PDV a – Zatezne kamate – Nepostojanje nacionalnog propisa – Načelo porezne neutralnosti – Izravna primjenjivost odredaba prava Unije – Načelo usklađenog tumačenja”)	9
2021/C 278/12	Predmet C-847/19 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. travnja 2021. – Achemos Grupė UAB, Achema AB/Europska komisija, Republika Litva, Klaipėdos Nafta AB („Žalba – Državne potpore – Odluka o nepodnošenju prigovora – Članak 108. UFEU-a – Prava zainteresiranih stranaka – Načelo dobre uprave – Temeljita i nepristrana istraga – Opseg nadzora Općeg suda – Obveza obrazlaganja”)	10
2021/C 278/13	Predmet C-879/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Određivanje primjenjivog zakonodavstva – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Članak 13. stavak 2. točka (a) – Članak 14. stavak 2. – Osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica – Jedan ugovor o radu – Poslodavac s poslovnim nastanom u državi članici boravišta radnika – Zaposlenje obavljeno isključivo u drugim državama članicama – Rad ostvaren u različitim državama članicama tijekom uzastopnih razdoblja – Pretpostavke”)	10
2021/C 278/14	Predmet C-890/19 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. travnja 2021. – Fortischem a. s./Europska komisija, AlzChem AG („Žalba – Državne potpore – Prednost – Povrat – Gospodarski kontinuitet”)	11
2021/C 278/15	Predmet C-913/19: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Białymstoku – Poljska) – CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością/Gefion Insurance A/S („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje – Članak 10. – Članak 11. stavak 1. točka (a) – Mogućnost podnošenja tužbe protiv osiguravatelja s domicilom u državi članici u drugoj državi članici, u slučaju tužbi koje podnose ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik osiguranja, pred sudovima mjesta u kojem tužitelj ima domicil – Članak 13. stavak 2. – Izravna tužba oštećene osobe protiv osiguravatelja – Područje primjene ratione personae – Pojam „oštećena osoba” – Profesionalni subjekt u sektoru osiguranja – Posebne nadležnosti – Članak 7. točke 2. i 5. – Pojmovi „podružnica”, „predstavništvo” ili „druga poslovna jedinica”)	11
2021/C 278/16	Predmet C-004/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „ALTI” OOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Plovdiv pri Centralno upravljenije na Nacionalnata agencija za prihodite („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 205. – Osobe koje su odgovorne za plaćanje PDV a poreznim tijelima – Solidarna odgovornost primatelja oporezive isporuke koji je izvršio pravo na odbitak PDV a znajući da osoba koja je odgovorna za njegovo plaćanje taj porez neće platiti – Obveza takvog primatelja da plati PDV koji nije platila osoba koja je odgovorna za plaćanje poreza kao i zatezne kamate koje se duguju zbog toga što ona nije platila navedeni porez”)	12
2021/C 278/17	Predmet C-6/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Sotsiaalministeerium/Riigi Tugiteenuste Keskus, prije Innove SA („Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava robe – Direktiva 2004/18/EZ – Članci 2. i 46. – Projekt koji se financira iz Fonda europske pomoći za najpotrebitije – Kriteriji za odabir ponuditelja – Uredba (EZ) br. 852/2004 – Članak 6. – Zahtjev za registraciju ili odobrenje koje je izdalo nacionalno tijelo za sigurnost hrane države u kojoj se izvršava ugovor o javnoj nabavi”)	13

2021/C 278/18	Predmet C-8/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Njemačka) – L.R./Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Granična kontrola, azil i imigracija – Politika azila – Direktiva 2013/32/EU – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Razlozi za nedopuštenost – Članak 2. točka (q) – Pojam „naknadni zahtjev” – Članak 33. stavak 2. točka (d) – Odbacivanje od strane države članice zahtjeva za međunarodnu zaštitu kao nedopuštenog zbog odbijanja prethodnog zahtjeva koji je dotična osoba podnijela u trećoj državi koja je s Europskom unijom sklopila sporazum o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u jednoj od država stranaka tog sporazuma – Konačna odluka koju je donijela Kraljevina Norveška”)	14
2021/C 278/19	Predmet C-11/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2021. – Europska komisija/Helenska Republika („Povreda obveze države članice – Državne potpore – Potpora koja je proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem – Članak 108. stavak 2. drugi podstavak UFEU-a – Nepovoljni vremenski uvjeti – Gubici koje su pretrpjeli poljoprivrednici – Potpore u obliku kompenzacija – Obveza povrata – Obveza obavještanja – Neprovedba”)	14
2021/C 278/20	Predmet C-19/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Gdańsku – Poljska) – I.W., R.W./Bank BPH S.A. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Učinci utvrđenja nepoštenosti ugovorne odredbe – Ugovor o hipotekarnom kreditu u stranoj valuti – Utvrđivanje tečaja valuta – Ugovor o obnovi – Odvraćajući učinak – Obveze nacionalnog suda – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1.”)	15
2021/C 278/21	Predmet C-27/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de grande instance de Rennes – Francuska) – PF, QG/Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF) („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Gornje granice koje se odnose na sredstva – Uzimanje u obzir sredstava ostvarenih tijekom prethodne godine koja prethodi razdoblju plaćanja doplataka – Radnik koji se vratio u svoju državu članicu podrijetla – Manja prava na obiteljske doplatke”)	16
2021/C 278/22	Predmet C-47/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – F./Stadt Karlsruhe („Zahtjev za prethodnu odluku – Promet – Vozačka dozvola – Oduzimanje dozvole na području države članice različite od države članice koja je izdala dozvolu – Obnavljanje dozvole od strane države članice koja je izdala dozvolu nakon odluke o oduzimanju – Nepostojanje automatizma uzajamnog priznavanja”)	17
2021/C 278/23	Predmet C-56/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Njemačka) – AR/Stadt Pforzheim („Zahtjev za prethodnu odluku – Promet – Vozačka dozvola – Uzajamno priznavanje – Oduzimanje dozvole na području države članice različite od države članice koja je izdala dozvolu – Unos napomene o nevaljanosti na području te države članice u vozačku dozvolu”)	17
2021/C 278/24	Predmet C-63/20 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 20. svibnja 2021. – Sigrid Dickmanns/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) („Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme s klauzulom o raskidu – Neuvrštanje na popis uspješnih kandidata na natječaju – Isključivo potvrđujući akt – Rok za žalbu”)	18
2021/C 278/25	Predmet C-70/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Montrealska konvencija – Članak 17. stavak 1. – Odgovornost zračnih prijevoznika u slučaju nesreće – Pojam „nesreća” – Grubo slijetanje koje je dio uobičajenog rada zrakoplova – Tjelesna ozljeda koju je navodno pretrpio putnik prilikom takvog slijetanja – Nepostojanje nesreće”)	18
2021/C 278/26	Predmet C-87/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Hauptzollamt B/XY („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita vrsta divlje faune i flore uređenjem njihove trgovine – Uredbe (EZ) br. 338/97 i 865/2006 – Kavijar jesetrinih vrsta – Unošenje na carinsko područje Europske unije kao osobne ili kućne stvari – Uvozna dozvola – Odstupanje – Ograničenje od 125 grama po osobi – Prekoračenje – Namjera da ga se pokloni drugomu”)	19

2021/C 278/27	Predmet C-122/20 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. svibnja 2021. – Bruno Gollnisch/Europski parlament („Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena dopunskog dobrovoljnog mirovinskog sustava – Pojam „pojedinačna odluka donesena u odnosu na zastupnika u Parlamentu” – Članak 72. Provedbenih mjera za Statut zastupnika u Parlamentu – Članak 263. šesti stavak UFEU-a – Rok za tužbu”)	20
2021/C 278/28	Predmet C-130/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španjolska) – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) („Zahtjev za prethodnu odluku – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Diskriminacija na temelju spola – Nacionalni propis koji predviđa isplatu dodatka na mirovinu za majčinstvo ženama koje su imale određen broj djece – Isključivanje od prava na taj dodatak na mirovinu žena koje su tražile odlazak u prijevremenu mirovinu – Područje primjene Direktive 79/7/EEZ”)	20
2021/C 278/29	Predmet C-142/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EZ) br. 765/2008 – Zahtjevi za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište – Jedinствeno nacionalno akreditacijsko tijelo – Izdavanje potvrde o akreditaciji tijelima za ocjenjivanje sukladnosti – Akreditacijsko tijelo sa sjedištem u trećoj državi – Članak 56. UFEU a – Članak 102. UFEU a – Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Valjanost”)	21
2021/C 278/30	Predmet C-202/20 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2021. – Claudio Necci/Europska komisija, Europski parlament, Vijeće Europske unije („Žalba – Javna služba – Bivši ugovorni djelatnik – Socijalna sigurnost – Zajednički sustav zdravstvenog osiguranja (JSIS) – Članak 95. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (CEOS) – Zadržavanje statusa osigurane osobe nakon umirovljenja – Uvjet zaposlenja koje je trajalo dulje od tri godine – Prijava u JSIS nakon prijenosa mirovinskih prava – Izjednačavanje priznatih godina staža s godinama službe – Odbijanje zahtjeva – Tužba za poništenje – Akt kojim se nanosi šteta – Rješenje Općeg suda kojim se utvrđuje nedopuštenost tužbe – Ukidanje”)	22
2021/C 278/31	Predmet C-209/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Renesola UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs („Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Ocjena valjanosti – Provedbena uredba (EU) br. 1357/2013 – Određivanje zemlje podrijetla solarnih modula sastavljenih u trećoj zemlji od solarnih ćelija proizvedenih u drugoj trećoj zemlji – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 24. – Podrijetlo robe u čijoj je proizvodnji sudjelovalo nekoliko trećih zemalja – Pojam „posljednja bitna prerada ili obrada”)	22
2021/C 278/32	Predmet C-230/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company” AAS/Valsts ieņēmumu dienests („Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 195. – Članak 232. stavak 1. točka (a) – Članak 221. stavak 3. – Zajednička carinska tarifa – Naplata iznosa carinskog duga – Obavješćavanje dužnika o iznosu carine – Rok zastare – Aktivacija jamčeve obveze – Prisilno izvršenje radi naplate – Razuman rok”)	23
2021/C 278/33	Predmet C-665/20 PPU: Presuda Suda (peto vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđbenog naloga izdanog protiv osobe X („Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Europski uhiđbeni nalog – Razlozi za moguće neizvršenje – Članak 4. točka 5. – Tražena osoba koja je u trećoj zemlji pravomoćno osuđena za ista djela – Kazna koja je izdržana ili više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena – Provedba – Margina prosudbe pravosudnog tijela izvršenja – Pojam „ista djela” – Uvjetni otpust koji je odobrilo tijelo koje nije sud u okviru opće mjere pomilovanja”)	24

2021/C 278/34	Predmet C-428/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. rujna 2020. uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska) – A.K./Skarb Państwa	24
2021/C 278/35	Predmet C-580/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2020. uputio Tribunalul Neamț (Rumunjska) – Ministerul Public – D.N.A. – Serviciul Teritorial Bacău/ XXX, YYY	25
2021/C 278/36	Predmet C-190/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio Oberlandesgerichts Stuttgart (Njemačka) – Paypal (Europe) Sàrl i Cie, SCA/PQ	25
2021/C 278/37	Predmet C-206/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Tribunal administratif de Dijon (Francuska) – M. X/Préfet de Saône-et-Loire	26
2021/C 278/38	Predmet C-245/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland koju zastupa Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/MA, PB	27
2021/C 278/39	Predmet C-248/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland koju zastupa Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/LE	28
2021/C 278/40	Predmet C-254/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Tribunale ordinario di Roma (Italija) – DG / Ministero dell’Interno – Dipartimento per le Libertà Civili e l’Immigrazione – Direzione Centrale dei Servizi Civili per L’Immigrazione e l’Asilo – Unità Dublino	28
2021/C 278/41	Predmet C-256/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Oberlandesgerichts München (Njemačka) – KP/TV i Gemeinde Bodman-Ludwigshafen	29
2021/C 278/42	Predmet C-264/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Korkein oikeus (Finska) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.	30
2021/C 278/43	Predmet C-277/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2021. uputio Conseil d’État (Belgija) – Secrétariat général de l’Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL/Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique	30
2021/C 278/44	Predmet C-278/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) – Dansk Akvakultur, koji djeluje u ime AquaPri A/S/Miljø- og Fødevarerklagenævnet	31
2021/C 278/45	Predmet C-279/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) – X/Udlændingenævnet	32
2021/C 278/46	Predmet C-280/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – P.I./Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos	33
2021/C 278/47	Predmet C-287/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2021. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – FC/FTI Touristik GmbH	33
2021/C 278/48	Predmet C-288/21 P: Žalba koju je 5. svibnja 2021. podnio Universität Koblenz-Landau protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 24. veljače 2021. u predmetu T-108/18, Universität Koblenz-Landau/ Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu	34
2021/C 278/49	Predmet C-291/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2021. uputio tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Starkinvest SRL	35

2021/C 278/50	Predmet C-297/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2021. uputio Tribunale Ordinario di Firenze (Italija) – XXX.XX/Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino	36
2021/C 278/51	Predmet C-303/21: Tužba podnesena 11. svibnja 2021. – Europska komisija/Talijanska Republika . .	37
2021/C 278/52	Predmet C-342/21: Tužba podnesena 3. lipnja 2021. – Europska komisija/Slovačka Republika	37
 Opći sud 		
2021/C 278/53	Predmet T-769/16: Presuda Općeg suda od 24. ožujka 2021. – Picard/Komisija („Javna služba – Ugovorno osoblje – Reforma Pravilnika o osoblju iz 2014. – Prijelazne odredbe koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava – Promjena uvjeta zaposlenja nakon potpisivanja novog ugovora člana ugovornog osoblja – Pojam „službovanje””)	39
2021/C 278/54	Predmet T-223/18: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo/Komisija („Državne potpore – Usluge zdravstvene njege – Izravna bespovratna sredstva odobrena javnim bolnicama u regiji Latium (Italija) – Odluka o utvrđivanju nepostojanja državne potpore – Tužba za poništenje – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Izravni utjecaj – Dopuštenost – Obveza obrazlaganja – Pojam gospodarske djelatnosti”)	39
2021/C 278/55	Predmet T-854/19: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)	40
2021/C 278/56	Predmet T-855/19: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)	41
2021/C 278/57	Predmet T-856/19: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)	41
2021/C 278/58	Predmet T-17/20: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – adp Gauselmann/EUIPO – Gameloft (GAMELAND) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije GAMELAND – Raniji verbalni žig Europske unije Gameloft – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Ograničenje usluga označenih u prijavi žiga”)	42

2021/C 278/59	Predmet T-177/20: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Himmel/EUIPO – Ramirez Monfort (Hispano Suiza) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Hispano Suiza – Raniji verbalni žig Europske unije HISPANO SUIZA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	43
2021/C 278/60	Predmet T-183/20: Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Schneider/EUIPO – Raths (Teslaplatte) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Teslaplatte – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	43
2021/C 278/61	Predmet T-233/20: Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (R.T.S. ROCHEM Technical Services) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	44
2021/C 278/62	Predmet T-261/20: Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	44
2021/C 278/63	Predmet T-262/20: Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	45
2021/C 278/64	Predmet T-263/20: Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (R.T.S. ROCHEM Technical Services) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	46
2021/C 278/65	Predmet T-328/20: Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2021. – Electrodomesticos Taurus/EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Deklaratorni zahtjev – Zahtjev za donošenje naloga – Nedopuštenost”)	46
2021/C 278/66	Predmet T-482/20: Rješenje Općeg suda od 20. svibnja 2021. – LG i dr./Komisija („Tužba za poništenje – Zaštita financijskih interesa Unije – OLAF-ova istraga – Povjerljivost komunikacije između odvjetnika i klijenta – Akt koji se ne može pobijati – Pripremni akt – Nedopuštenost”)	47
2021/C 278/67	Predmet T-54/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. svibnja 2021. – OHB System/Komisija („Privremena pravna zaštita – Javna nabava radova, isporuka i usluga – Isporuka tranzicijskih satelita Galileo – Odbijanje ponude kandidata – Zahtjev za privremene mjere – Fumus boni juris – Hitnost – Odvagivanje interesa”)	47
2021/C 278/68	Predmet T-92/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. svibnja 2021. – Darment/Komisija („Privremena pravna zaštita – Okoliš – Fluorirani staklenički plinovi – Uredba (EU) br. 517/2014 – Stavljanje na tržište fluorouglikovodika – Odluka kojom se izriče sankcija poduzeću koje je premašilo kvotu koja mu je dodijeljena – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)	48
2021/C 278/69	Predmet T-223/21: Tužba podnesena 27. travnja 2021. – SE/Komisija	48
2021/C 278/70	Predmet T-231/21: Tužba podnesena 30. travnja 2021. – Praesidiad/EUIPO – Zaun (Post)	50
2021/C 278/71	Predmet T-249/21: Tužba podnesena 7. svibnja 2021. – SN/Parlament	51
2021/C 278/72	Predmet T-250/21: Tužba podnesena 10. svibnja 2021. – Zdút/EUIPO – Nehera i drugi (nehera)	52
2021/C 278/73	Predmet T-256/21: Tužba podnesena 15. svibnja 2021. – Domator24.com Paweł Nowak/EUIPO – Siwek i Didyk (Fotele)	53
2021/C 278/74	Predmet T-262/21: Tužba podnesena 13. svibnja 2021. – Janukovič/Vijeće	54
2021/C 278/75	Predmet T-263/21: Tužba podnesena 13. svibnja 2021. – Janukovič/Vijeće	55

2021/C 278/76	Predmet T-270/21: Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – Estetica Group Iwona Michalak/EUIPO (PURE BEAUTY)	56
2021/C 278/77	Predmet T-272/21: Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – Puigdemont i Casamajó i dr./Parlament . .	56
2021/C 278/78	Predmet T-273/21: Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – The Topps Company/EUIPO – Trebor Robert Bilkiewicz (Oblik bočice za djecu)	57
2021/C 278/79	Predmet T-276/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care)	58
2021/C 278/80	Predmet T-277/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini I)	59
2021/C 278/81	Predmet T-278/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini II)	60
2021/C 278/82	Predmet T-279/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini IV)	60
2021/C 278/83	Predmet T-280/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini III)	61
2021/C 278/84	Predmet T-283/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (TALIS)	61
2021/C 278/85	Predmet T-284/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (RENČKI HRAM)	62
2021/C 278/86	Predmet T-285/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Alliance française de Bruxelles-Europe i dr./Komisija	63
2021/C 278/87	Predmet T-286/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (RENŠKI HRAM)	64
2021/C 278/88	Predmet T-287/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (SALATINA)	65
2021/C 278/89	Predmet T-288/21: Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – ALO jewelry CZ/EUIPO – Cartier International (ALove)	66
2021/C 278/90	Predmet T-289/21: Tužba podnesena 25. svibnja 2021. – Bastion Holding i dr./Komisija	66
2021/C 278/91	Predmet T-293/21: Tužba podnesena 25. svibnja 2021. – Muschaweck/EUIPO – Conze (UM)	67
2021/C 278/92	Predmet T-294/21: Tužba podnesena 24. svibnja 2021. – Joules/EUIPO – Star Gold (Jules Gents) . .	68
2021/C 278/93	Predmet T-298/21: Tužba podnesena 27. svibnja 2021. – Bodegas Beronia/EUIPO – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA)	69
2021/C 278/94	Predmet T-306/21: Tužba podnesena 31. svibnja 2021. – Falke/Komisija	70
2021/C 278/95	Predmet T-376/20: Rješenje Općeg suda od 28. svibnja 2021. – Poupart/Komisija	71
2021/C 278/96	Predmet T-25/21: Rješenje Općeg suda od 28. svibnja 2021. – Corman/Komisija	71
2021/C 278/97	Predmet T-121/21: Rješenje Općeg suda od 27. svibnja 2021.– Suez/Komisija	71

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 278/01)***Posljednja objava**

SL C 263, 5.7.2021.

Prethodne objave

SL C 252, 28.6.2021.

SL C 242, 21.6.2021.

SL C 228, 14.6.2021.

SL C 217, 7.6.2021.

SL C 206, 31.5.2021.

SL C 189, 17.5.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. svibnja 2021. – Bayer CropScience AG, Bayer AG/Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM) i dr.

(Predmet C-499/18 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Članci 4. i 21. – Mjerila za odobravanje – Preispitivanje odobrenja – Sredstva za zaštitu bilja – Provedbena uredba (EU) br. 485/2013 – Aktivne tvari klotianidin i imidakloprid – Sjeme tretirano sredstvima za zaštitu bilja koja sadržavaju te aktivne tvari – Zabrana neprofesionalne uporabe – Načelo predostrožnosti”)

(2021/C 278/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Bayer CropScience AG, Bayer AG (zastupnici: M. Zdzieborska, *solicitor*, A. Robert, *avocate*, K. Nordlander, *advokat*, C. Zimmermann, *avocat*, i P. Harrison, *solicitor*)

Druge stranke u postupku: Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU) (zastupnici: u početku H. Mercer, QC, i J. Robb, *barrister*, koje je ovlastila N. Winter, *solicitor*, a zatim H. Mercer, QC, J. Robb i K. Tandy, *advocate*), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (zastupnici: u početku D. Abrahams, E. Mullier i I. de Seze, *avocats*, a zatim D. Abrahams i E. Mullier, *avocats*), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA) (zastupnici: u početku P. de Jong, *avocat*, K. Claeeyé, *advocaat* i E. Bertolotto, *avocate*, a zatim P. de Jong, *avocat* i K. Claeeyé, *advocaat*), Agricultural Industries Confederation Ltd (zastupnici: u početku P. de Jong, *avocat*, K. Claeeyé, *advocaat*, i E. Bertolotto, *avocate*, a zatim J. Gaul i P. de Jong, *avocats* i K. Claeeyé, *advocaat*), Europska komisija (zastupnici: B. Eggers, P. Ondrůšek, X. Lewis i I. Naglis, *agenti*), Union nationale de l'apiculture française (UNAF) (zastupnici: B. Fau i J.-F. Funke, *avocats*), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund (zastupnici: B. Tschida i A. Willand, *Rechtsanwälte*), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council (Greenpeace) (zastupnik: B. Kloostra, *advocaat*), Kraljevina Švedska (zastupnici: u početku C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg i E. Karlsson, a zatim C. Meyer-Seitz, H. Shev i E. Karlsson, *agenti*)

Intervenijent u potporu Europskoj komisiji: Stichting De Bijenstichting (zastupnik: L. Smale, *advocate*)

Izreka

1. Žalba je nedopuštena u dijelu u kojem ju je podnijelo društvo Bayer AG.
2. U dijelu u kojem ju je podnijelo društvo Bayer CropScience AG, žalba se odbija.
3. Društvima Bayer CropScience AG i Bayer AG nalaže se da, osim vlastitih troškova, snose troškove Europske komisije, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust i Stichting Greenpeace Council (Greenpeace).

4. The National Farmers' Union (NFU), Agricultural Industries Confederation Ltd i Stichting De Bijenstichting snosit će vlastite troškove.
5. Kraljevina Švedska snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 381, 22. 10. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – X/College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend

(Predmet C-120/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Kopneni prijevoz opasnih tvari – Direktiva 2008/68/EZ – Članak 5. stavak 1. – Pojam „zahtjevi u odnosu na gradnju” – Zabrana propisivanja strožih zahtjeva u odnosu na gradnju – Tijelo države članice koje propisuje punionici da se opskrbljuje ukapljenim naftnim plinom (UNP) isključivo vozilima cisternama s posebnom toplinskom izolacijom koja nisu predviđena Europskim sporazumom o međunarodnom cestovnom prijevozu opasnih tvari (ADR) – Nezakonitost – Odluka koju određena kategorija pojedinaca ne može pravno pobijati – Usko određena mogućnost ishođenja poništenja takve odluke u slučaju očite suprotnosti s pravom Unije – Načelo pravne sigurnosti – Načelo djelotvornosti”)

(2021/C 278/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend

uz sudjelovanje: Tamoil Nederland BV

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Direktive 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnom prijevozu opasnih tvari, kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2014/103/EU od 21. studenoga 2014., treba tumačiti na način da mu se protivi propisivanje strožih zahtjeva u odnosu na gradnju od onih koji se nalaze u Prilozima A i B Europskog sporazuma o međunarodnom cestovnom prijevozu opasnih tvari, zaključenom u Ženevi 30. rujna 1957., u verziji koja je bila na snazi 1. siječnja 2015., kao što je zahtjev koji su tijela države članice nametnula punionici na temelju upravne odluke u obliku okolišne dozvole da se opskrbljuje ukapljenim naftnim plinom isključivo vozilima cisternama opremljenima posebnom toplinskom izolacijom poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku.
2. Pravu Unije, osobito načelo djelotvornosti ne protivi se postupovno pravilo nacionalnog upravnog prava koje predviđa da, kako bi se zahtjev protivan pravu Unije propisan upravnom odlukom koju određena kategorija pojedinaca više ne može pobijati zbog toga što je neizvršiv ako je proveden kasnijom odlukom, pojedinac mora dokazati da se predmetni zahtjev, na temelju sažetog ispitivanja koje ne ostavlja mjesta nikakvoj sumnji, ne može donijeti u pogledu prava Unije, pod uvjetom, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, da se to pravilo ne primijeni usko do te mjere da učini u praksi neizvedivom mogućnost da pojedinac ishodi stvarno poništenje predmetnog zahtjeva.

(¹) SL C 155, 6. 5. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana

(Predmet C-128/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Poljoprivredni sektor – Klanje životinja oboljelih od zaraznih bolesti – Naknada štete uzgajivačima – Obveza prijave i standstilla – Članak 108. stavak 3. UFEU-a – Pojmovi „postojeća potpora” i „nova potpora” – Uredba (EZ) br. 659/1999 – Skupno izuzeće potpora – Uredba (EU) br. 702/2014 – Potpore de minimis – Uredba (EU) br. 1408/2013”)

(2021/C 278/04)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Tuženik: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

uz sudjelovanje: AU

Izreka

Članak 108. stavak 3. UFEU-a treba tumačiti na način da mjera koju je uvela država članica, namijenjena financiranju, za razdoblje od nekoliko godina i u iznosu od 20 milijuna eura, s jedne strane, naknade štete uzgajivačima koji su bili prisiljeni zaklati životinje oboljele od zaraznih bolesti i, s druge strane, naknade samozaposlenim veterinarima koji su sudjelovali u djelatnostima sanacije, podliježe postupku prethodne kontrole iz te odredbe kad ta mjera nije obuhvaćena odlukom Europske komisije kojom se ona odobrava, osim ako ispunjava uvjete propisane Uredbom Komisije br. 702/2014 od 25. lipnja 2014. o proglašenju određenih kategorija potpora u sektoru poljoprivrede i šumarstva te u ruralnim područjima spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. [UFEU-a] ili uvjete predviđene Uredbom Komisije (EU) br. 1408/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članaka 107. i 108. [UFEU-a] na potpore *de minimis* u poljoprivrednom sektoru.

⁽¹⁾ SL C 182, 27. 5. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo, Španjolska) – Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR

(Predmet C-504/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Nadzor banaka – Restrukturiranje i likvidacija kreditnih institucija – Direktiva 2001/24/EZ – Mjera restrukturiranja kreditne institucije koju je donijelo tijelo matične državne članice – Prijenos prava, imovine ili obveza na „prijelaznu” instituciju – Prijenos natrag na kreditnu instituciju pod restrukturiranjem – Članak 3. stavak 2. – Lex concursus – Učinak mjere restrukturiranja u drugim državama članicama – Uzajamno priznavanje – Članak 32. – Učinci mjere restrukturiranja na postupak koji je u tijeku – Izuzeće od primjene lex concursus – Članak 47. prvi stavak Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Djelotvorna sudska zaštita – Načelo pravne sigurnosti”)

(2021/C 278/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Tuženik: VR

Izreka

Članak 3. stavak 2. i članak 32. Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija, u vezi s načelom pravne sigurnosti i člankom 47. prvim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se protivi bezuvjetno priznanje – u sudskom postupku o meritumu koji je u tijeku u državi članici različitoj od matične države članice te koji se odnosi na element pasive kojeg je kreditna institucija bila lišena prvom mjerom restrukturiranja poduzetom u toj posljednjoj državi – učinaka druge mjere restrukturiranja kojom se taj element pasive retroaktivno prenosi natrag na navedenu kreditnu instituciju, s učinkom na datum prije pokretanja tog postupka, ako takvo priznanje dovodi do toga da kreditna institucija na koju je pasiva bila prenesena prvom mjerom gubi, s retroaktivnim učinkom, pasivnu legitimaciju u postupku u tijeku, dovodeći tako u pitanje sudske odluke koje su već donesene u korist tužitelja u istom postupku.

(¹) SL C 363, 28. 10. 2019.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Wiesbaden, Njemačka) – WS/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-505/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma – Članak 54. – Povelja
Europske unije o temeljnim pravima – Članak 50. – Načelo *ne bis in idem* – Članak 21. UFEU-a –
Slobodno kretanje osoba – Interpolova crvena tjeratica – Direktiva (EU) 2016/680 – Zakonitost obrade
osobnih podataka sadržanih u takvoj tjeratici”)

(2021/C 278/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: WS

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koja je potpisana u Schengenu 19. lipnja 1990. i stupila na snagu 26. ožujka 1995., kao i članak 21. stavak 1. UFEU-a, u vezi s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi privremeno uhićenje osobe za kojom je na zahtjev treće države Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol) objavila crvenu tjeraticu, koje provedu tijela države stranke Sporazuma između vlada država Ekonomske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koji je potpisan u Schengenu 14. lipnja 1985., odnosno države članice, osim ako se pravomoćnom sudskom odlukom donesenom u državi stranci tog sporazuma odnosno državi članici utvrdi da je protiv te osobe već pravomoćno okončan sudski postupak u državi stranci navedenog sporazuma odnosno državi članici za ista djela kao što su to ona na kojima se temelji navedena crvena tjeratica.

2. Odredbe Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP, u vezi s člankom 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, koja je potpisana 19. lipnja 1990., i člankom 50. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protivi obrada osobnih podataka iz crvene tjeeralice koju je izdala Međunarodna organizacija kriminalističke policije (Interpol) ako pravomoćnom sudskom odlukom u državi stranci Sporazuma između vlada država Ekonomske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koji je potpisan u Schengenu 14. lipnja 1985., odnosno državi članici nije utvrđeno da se na djela na kojima se temelji ta tjeeralica primjenjuje načelo *ne bis in idem*, pod uvjetom da takva obrada ispunjava uvjete predviđene tom direktivom, a osobito jer je nužna kako bi nadležno tijelo obavilo zadaću u smislu članka 8. stavka 1. navedene direktive.
3. Peto prethodno pitanje nije dopušteno.

(¹) SL C 357, 21. 10. 2019.

Presuda Suda (treće vijeće) od 6. svibnja 2021. – ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernest Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA, (C-552/19 P)/Europska središnja banka

(Spojeni predmeti C-551/19 P i C-552/19 P) (¹)

(„Žalba – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Uredba (EU) br. 806/2014 – Sanacija kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma (SRM) i Jedinstvenog fonda za sanaciju – Članak 18. – Sanacijski postupak – Pretpostavke – Propadanje ili vjerojatna propast subjekta – Izjava Europske središnje banke (ESB) o propadanju ili vjerojatnoj propasti subjekta – Pripremni akt – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost”)

(2021/C 278/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernest Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA, (C-552/19 P) (zastupnici: u početku O. Behrends i M. Kirchner, *Rechtsanwälte*, a zatim O. Behrends)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka (zastupnici: u početku E. Koupepidou i G. Marafioti, agenti, uz asistenciju J. Rodríguez Cárcamo, *abogado*, a zatim E. Koupepidou, G. Marafioti i R. Ugena, agenti)

Intervenijent u potporu Europskoj središnjoj banci: Europska komisija (zastupnici: u početku D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, K.-P. Wojcik i A. Steiblytė, a zatim D. Triantafyllou, A. Nijenhuis i A. Steiblytė, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Zahtjev Europske komisije kojim se traži da Sud zamijeni obrazloženje iz točke 34. rješenja Općeg suda Europske unije od 6. svibnja 2019., ABLV Bank/ESB (T-281/18, EU:T:2019:296) i od 6. svibnja 2019., Bernis i dr./ESB (T-283/18, neobjavljeno, EU:T:2019:295), koja su predmet žalbi, odbacuje se kao nedopušten.

3. Društvu ABLV Bank AS nalaže se snošenje troškova u predmetu C-551/19 P.
4. Ernestu Bernisu, Oļegsu Fiļsu te društvima OF Holding SIA i Cassandra Holding Company SIA nalaže se snošenje troškova u predmetu C-552/19 P.
5. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi – Poljska) – K .S./A. B.

(Predmet C-707/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila – Direktiva 2009/103/EZ – Članak 3. – Obveza pokrivanja oštećenja stvari – Doseg – Propis države članice kojim se obveza pokrivanja troškova vuče vozila koje je sudjelovalo u nezgodi ograničava na troškove nastale na području te države članice, a troškova parkiranja na one koji su postali nužni zbog provedbe istrage u kaznenom postupku ili bilo kojeg drugog razloga”)

(2021/C 278/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Łodzi

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K. S.

Tuženik: A. B.

Izreka

Članak 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti treba tumačiti na način:

- da mu se protivi odredba države članice u skladu s kojom obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila obvezno pokriva štete koje čine troškovi vuče oštećenog vozila samo u mjeri u kojoj se ta vuča obavlja na području te države članice. Tim se utvrđenjem ne dovodi u pitanje pravo navedene države članice da ograniči naknadu troškova vuče a da pritom ne primijeni kriterije koji se odnose na njezino državno područje; i
- da mu se ne protivi odredba države članice u skladu s kojom to osiguranje obvezno pokriva štete koje čine troškovi parkiranja oštećenog vozila samo ako je parkiranje bilo nužno u okviru istrage u kaznenom postupku ili zbog bilo kojeg drugog razloga, pod uvjetom da se to ograničenje pokrivenosti primjenjuje bez razlike u postupanju s obzirom na državu članicu boravišta vlasnika ili imatelja oštećenog vozila.

(¹) SL C 27, 27. 1. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Vereniging van Effectenbezitters/BP plc

(Predmet C-709/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto nastanka štete – Šteta koja se sastoji isključivo od financijskog gubitka”)

(2021/C 278/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vereniging van Effectenbezitters

Tuženik: BP plc

Izreka

Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da izravan nastanak isključivo financijske štete na investicijskom računu – koja je posljedica odluka o ulaganju donesenih pod utjecajem informacija međunarodnog društva uvrštenog na burzu, koje su lako dostupne na globalnoj razini, ali su netočne, nepotpune i zavaravajuće – ne omogućuje da se s obzirom na nastanak štete utvrdi međunarodna nadležnost suda države članice u kojoj se nalazi sjedište banke ili investicijskog društva u čijem je registru upisan račun, ako navedeno društvo nije podlijegalo zakonskim obvezama objavljivanja u toj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 19, 20. 1. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Natumi GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Predmet C-815/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda i ribarstvo – Ekološka proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda – Uredba (EZ) br. 834/2007 – Članak 19. stavak 2. – Članci 21. i 23. – Uredba (EZ) br. 889/2008 – Članak 27. stavak 1. – Članak 28. – Točka 1.3. Priloga IX. – Prerada ekološke hrane – Neekološki sastojci poljoprivrednog podrijetla – Alga *Lithothamnium calcareum* – Prah dobiven od očišćenih, mljevenih i osušenih naslaga te alge – Kvalifikacija – Upotreba u ekološkoj hrani u svrhu njezina obogaćivanja kalcijem – Odobrenje – Uvjeti”)

(2021/C 278/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Natumi GmbH

Tuženik: Land Nordrhein-Westfalen

Uz sudjelovanje: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

Uredbu Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/1584 od 22. listopada 2018., treba tumačiti na način da joj se protivi upotreba praha dobivenog od očišćenih, osušenih i mljevenih naslaga alge *Lithothamnium calcareum*, kao neekološkog sastojka poljoprivrednog podrijetla, u smislu članka 28. Uredbe br. 889/2008, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom 2018/1584, u preradi ekološke hrane kao što su to ekološki napitci na bazi riže i soje, a u svrhu obogaćivanja tih napitaka kalcijem.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – CS, Finanzamt Österreich, Dienststelle Graz-Stadt, ranije Finanzamt Graz-Stadt/Finanzamt Österreich, Dienststelle Judenburg Liezen, ranije Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH

(Predmet C-844/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 90. – Smanjenje oporezivog iznosa – Članak 183. – Povrat viška PDV a – Zatezne kamate – Nepostojanje nacionalnog propisa – Načelo porezne neutralnosti – Izravna primjenjivost odredaba prava Unije – Načelo usklađenog tumačenja”)

(2021/C 278/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CS, Finanzamt Österreich, ranije Finanzamt Graz-Stadt

Tuženici: Finanzamt Österreich, Dienststelle Judenburg Liezen, ranije Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH

Izreka

Članak 90. stavak 1. i članak 183. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u vezi s načelom porezne neutralnosti, treba tumačiti na način da na povrat koji proizlazi iz ispravka oporezivog iznosa na temelju članka 90. stavka 1. te direktive, kao i na povrat viška poreza na dodanu vrijednost na temelju članka 183. navedene direktive, treba obračunati kamate ako povrat nije izvršen u razumnom roku. Na sudu koji je uputio zahtjev jest da učini sve što je u njegovoj nadležnosti da osigura puni učinak tih odredbi tumačenjem nacionalnog prava koje je u skladu s pravom Unije.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. travnja 2021. – Achemos Grupė UAB, Achema AB/Europska komisija, Republika Litva, Klaipėdos Nafta AB

(Predmet C-847/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Državne potpore – Odluka o nepodnošenju prigovorâ – Članak 108. UFEU-a – Prava zainteresiranih stranaka – Načelo dobre uprave – Temeljita i nepristrana istraga – Opseg nadzora Općeg suda – Obveza obrazlaganja”)

(2021/C 278/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Achemos Grupė UAB, Achema AB (zastupnici: R. Martens i V. Ostrovskis, *advokatas*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier, N. Kuplewatzky i L. Armati, agenti, a zatim É. Gippini Fournier, A. Bouchagiar i L. Armati, agenti), Republika Litva (zastupnici: R. Dzikovič i K. Dieninis, agenti), Klaipėdos Nafta AB (zastupnici: K. Kačerauskas i V. Vaitkutė Pavan, *advokatai*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nije potrebno odlučiti o protužalbi.
3. Društvima Achemos Grupė UAB i Achema AB nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije koji se odnose na žalbu.
4. Društva Achemos Grupė UAB i Achema AB te Europska komisija snosit će vlastite troškove koji se odnose na protužalbu.
5. Republika Litva i društvo Klaipėdos Nafta AB snosit će vlastite troškove koji se odnose na žalbu i protužalbu.

⁽¹⁾ SL C 19, 20. 1. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Predmet C-879/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Određivanje primjenjivog zakonodavstva – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Članak 13. stavak 2. točka (a) – Članak 14. stavak 2. – Osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica – Jedan ugovor o radu – Poslodavac s poslovnim nastanom u državi članici boravišta radnika – Zaposlenje obavljeno isključivo u drugim državama članicama – Rad ostvaren u različitim državama članicama tijekom uzastopnih razdoblja – Pretpostavke”)

(2021/C 278/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Tuženik: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

uz sudjelovanje: UA

Izreka

Članak 14. stavak 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1606/98 od 29. lipnja 1998., treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na osobu koja, u okviru samo jednog ugovora o radu sklopljenog s jednim poslodavcem koji predviđa obavljanje profesionalne djelatnosti u više država članica, tijekom više uzastopnih mjeseci radi samo na državnom području svake od tih država članica ako to trajanje razdoblja neprekinutog rada koje je ta osoba ostvarila u svakoj od tih država članica prelazi dvanaest mjeseci, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 29. travnja 2021. – Fortischem a. s./Europska komisija, AlzChem AG

(Predmet C-890/19 P) (¹)

(„Žalba – Državne potpore – Prednost – Povrat – Gospodarski kontinuitet”)

(2021/C 278/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Fortischem a. s. (zastupnici: C. Arhold, Rechtsanwalt, P. Hodál i M. Staroň, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Armati, P. Arenas i G. Conte, agenti), AlzChem AG (zastupnici: A. Borsos, odvjetnik, i V. Dolka, dikigoros)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvo Fortischem a. s. snosi, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije i društva AlzChem AG.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy w Białymstoku – Poljska) – CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością/Gefion Insurance A/S

(Predmet C-913/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje – Članak 10. – Članak 11. stavak 1. točka (a) – Mogućnost podnošenja tužbe protiv osiguravatelja s domicilom u državi članici u drugoj državi članici, u slučaju tužbi koje podnose ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik osiguranja, pred sudovima mjesta u kojem tužitelj ima domicil – Članak 13. stavak 2. – Izravna tužba oštećene osobe protiv osiguravatelja – Područje primjene *ratione personae* – Pojam „oštećena osoba” – Profesionalni subjekt u sektoru osiguranja – Posebne nadležnosti – Članak 7. točke 2. i 5. – Pojmovi „podružnica”, „predstavništvo” ili „druga poslovna jedinica”)

(2021/C 278/15)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CNP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Tuženik: Gefion Insurance A/S

Izreka

1. Članak 13. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, u vezi s njezinim člankom 10., treba tumačiti na način da se ne primjenjuje u slučaju spora između, s jedne strane, profesionalnog subjekta koji je stekao potraživanje prema društvu za osiguranje od građanskopravne odgovornosti, koje je izvorno imala oštećena osoba, i, s druge strane, tog istog društva za osiguranje od građanskopravne odgovornosti, na način da ne sprečava da se sudska nadležnost za odlučivanje u takvom sporu temelji, ovisno o slučaju, na članku 7. točki 2. ili na članku 7. točki 5. te uredbe.
2. Članak 7. točku 5. Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da društvo koje u jednoj državi članici, na temelju ugovora sklopljenog s osiguravajućim društvom sa sjedištem u drugoj državi članici, u ime i za račun potonjeg obavlja djelatnost likvidacije štete u okviru osiguranja od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila, treba smatrati podružnicom, predstavništvom ili drugom poslovnom jedinicom u smislu te odredbe kada se to društvo
 - trajno vanjski očituje kao nastavak osiguravajućeg društva; i
 - ima upravu i materijalno je opremljeno tako da može pregovarati s trećim stranama na način da ih oslobodi izravnog obraćanja osiguravajućem društvu.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – „ALTI” OOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Plovdiv pri Centralno upravljenije na Nacionalnata agencija za prihodite

(Predmet C-004/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 205. – Osobe koje su odgovorne za plaćanje PDV a poreznim tijelima – Solidarna odgovornost primatelja oporezive isporuke koji je izvršio pravo na odbitak PDV a znajući da osoba koja je odgovorna za njegovo plaćanje taj porez neće platiti – Obveza takvog primatelja da plati PDV koji nije platila osoba koja je odgovorna za plaćanje poreza kao i zatezne kamate koje se duguju zbog toga što ona nije platila navedeni porez”)

(2021/C 278/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „ALTI” OOD

Tuženik: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” Plovdiv pri Centralno upravljenije na Nacionalnata agencija za prihodite

Izreka

Članak 205. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, u vezi s načelom proporcionalnosti, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg je osoba za koju je utvrđeno da je solidarno odgovorna u smislu tog članka dužna platiti, osim iznosa poreza na dodanu vrijednost (PDV) koji nije platila osoba koja je odgovorna za plaćanje tog poreza, i zatezne kamate koje osoba koja je odgovorna za plaćanje tog poreza duguje na taj iznos, ako se utvrdi da je ta osoba izvršavala pravo na odbitak, a znala je ili je morala znati da navedena osoba koja je odgovorna za plaćanje poreza neće platiti navedeni porez.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Sotsiaalministeerium/Riigi Tugiteenuste Keskus, prije Innove SA

(Predmet C-6/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava robe – Direktiva 2004/18/EZ – Članci 2. i 46. – Projekt koji se financira iz Fonda europske pomoći za najpotrebitije – Kriteriji za odabir ponuditelja – Uredba (EZ) br. 852/2004 – Članak 6. – Zahtjev za registraciju ili odobrenje koje je izdalo nacionalno tijelo za sigurnost hrane države u kojoj se izvršava ugovor o javnoj nabavi”)

(2021/C 278/17)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sotsiaalministeerium

Tuženik: Riigi Tugiteenuste Keskus, prije Innove SA

uz sudjelovanje: Rahandusministeerium

Izreka

1. Članke 2. i 46. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis na temelju kojeg javni naručitelj u pozivu na nadmetanje kao kriterij za kvalitativni odabir mora zahtijevati da ponuditelji već prilikom podnošenja svoje ponude podnesu dokaz da imaju registraciju ili odobrenje zahtijevano propisima primjenjivima na djelatnost koja je predmet navedenog ugovora o javnoj nabavi, koje je izdalo nadležno tijelo države članice u kojoj se izvršava taj ugovor, iako već posjeduju sličnu registraciju ili odobrenje u državi članici u kojoj imaju sjedište.
2. Načelo zaštite legitimnih očekivanja treba tumačiti na način da se na njega ne može pozvati javni naručitelj koji je u okviru postupka javne nabave, kako bi postupio u skladu s nacionalnim propisom o hrani, od ponuditelja zahtijevao da već prilikom podnošenja svoje ponude posjeduju registraciju ili odobrenje koje je izdalo nadležno tijelo države članice u kojoj se izvršava ugovor.

(¹) SL C 87, 16. 3. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Njemačka) – L.R./Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-8/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Granična kontrola, azil i imigracija – Politika azila – Direktiva 2013/32/EU – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Razlozi za nedopuštenost – Članak 2. točka (q) – Pojam „naknadni zahtjev” – Članak 33. stavak 2. točka (d) – Odbacivanje od strane države članice zahtjeva za međunarodnu zaštitu kao nedopuštenog zbog odbijanja prethodnog zahtjeva koji je dotična osoba podnijela u trećoj državi koja je s Europskom unijom sklopila sporazum o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenog u jednoj od država stranaka tog sporazuma – Konačna odluka koju je donijela Kraljevina Norveška”)

(2021/C 278/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: L.R.

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Članak 33. stavak 2. točku (d) Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, u vezi s njezinim člankom 2. točkom (q), treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji predviđa mogućnost odbacivanja kao nedopuštenog zahtjeva za međunarodnu zaštitu, u smislu članka 2. točke (b) te direktive, koji je toj državi članici podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva čiji je prethodni zahtjev za priznavanje statusa izbjeglice, koji je bio podnesen trećoj državi koja provodi Uredbu (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, u skladu sa sporazumom između Europske zajednice, Republike Islanda i Kraljevine Norveške o kriterijima i mehanizmima za određivanje države nadležne za razmatranje zahtjeva za azil podnesenih u državi članici ili u Islandu ili u Norveškoj – Izjave, odbila ta treća država.

⁽¹⁾ SL C 87, 16. 3. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2021. – Europska komisija/Helenska Republika

(Predmet C-11/20) ⁽¹⁾

(„Povreda obveze države članice – Državne potpore – Potpora koja je proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem – Članak 108. stavak 2. drugi podstavak UFEU-a – Nepovoljni vremenski uvjeti – Gubici koje su pretrpjeli poljoprivrednici – Potpore u obliku kompenzacija – Obveza povrata – Obveza obavještanja – Neprovedba”)

(2021/C 278/19)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i T. Ramopoulos, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: E. Tsaousi, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou, agenti)

Izreka

1. Time što u propisanim rokovima nije poduzela sve potrebne mjere radi provedbe Odluke Komisije 2012/157/EU od 7. prosinca 2011. o potporama u obliku kompenzacija koje je grčko tijelo za poljoprivredna osiguranja (ELGA) isplatilo u 2008. i 2009. godini i time što nije u dovoljnoj mjeri obavijestila Europsku komisiju o mjerama poduzetima u skladu s tom odlukom, Helenska Republika povrijedila je obveze na temelju članka 2. do 4. navedene odluke, kao i na temelju Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Gdańsku – Poljska) – I.W., R.W./Bank BPH S.A.

(Predmet C-19/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Učinci utvrđenja nepoštenosti ugovorne odredbe – Ugovor o hipotekarnom kreditu u stranoj valuti – Utvrđivanje tečaja valuta – Ugovor o obnovi – Odvratajući učinak – Obveze nacionalnog suda – Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1.”)

(2021/C 278/20)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: I.W., R.W.

Tuženik: Bank BPH S.A.

uz sudjelovanje: Rzecznik Praw Obywatelskich

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu da utvrdi nepoštenost odredbe ugovora sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača, čak i ako su je te stranke ugovorno izmijenile. Takvo utvrđenje dovodi do ponovne uspostave situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da nije postojala odredba čija je nepoštenost utvrđena, osim ako je potonji na temelju slobodnog i informiranog pristanka putem izmjene nepoštene odredbe odustao od takve ponovne uspostave, što je dužan provjeriti nacionalni sud. Međutim, iz te odredbe ne proizlazi da bi utvrđenje nepoštenosti prvotne odredbe u načelu imalo za posljedicu poništenje ugovora s obzirom na to da je izmjena te odredbe omogućila ponovno uspostavljanje ravnoteže između obveza i prava tih stranaka koji proizlaze iz ugovora kao i uklanjanje nedostatka koji je sadržavao.
2. Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da im se, s jedne strane, ne protivi to da nacionalni sud ukloni samo nepošteni element odredbe ugovora sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača kada je odvratajući cilj iz te direktive osiguran nacionalnim zakonodavnim odredbama kojima se uređuje njezina upotreba, pod uvjetom da se taj element sastoji od zasebne ugovorne obveze koja bi mogla biti predmet pojedinačnog ispitivanja njezina nepoštenog karaktera. S druge strane, tim se odredbama protivi to da sud koji je uputio zahtjev ukloni samo nepošteni element odredbe ugovora sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača kada bi takvo uklanjanje dovelo do revizije sadržaja navedene odredbe utječući na njezinu bit, što je na tom sudu da provjeri.

3. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da posljedice sudskog utvrđenja postojanja nepoštenih odredbe u ugovoru sklopljenom između prodavatelja robe ili pružatelja usluga i potrošača potpadaju pod odredbe nacionalnog prava, pri čemu nacionalni sud mora po službenoj dužnosti ocijeniti pitanje kontinuiteta takvog ugovora u skladu s objektivnim pristupom na temelju tih odredaba.
4. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu koji utvrđuje nepoštenost odredbe ugovora koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluga sklopio s potrošačem da potonjeg u okviru nacionalnih postupovnih pravila i nakon kontradiktorne rasprave obavijesti o pravnim posljedicama koje može proizvesti poništenje takvog ugovora, neovisno o činjenici zastupa li potrošača profesionalni punomoćnik.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de grande instance de Rennes – Francuska) – PF, QG/Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

(Predmet C-27/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Gornje granice koje se odnose na sredstva – Uzimanje u obzir sredstava ostvarenih tijekom prethodnih godina koja prethodi razdoblju plaćanja doplatka – Radnik koji se vratio u svoju državu članicu podrijetla – Manja prava na obiteljske doplatke”)

(2021/C 278/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Rennes

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: PF, QG

Tuženik: Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

Izreka

Članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice koji kao referentnu godinu za izračun obiteljskih davanja koja se odobravaju uzima prethodnu godinu koja je prethodila razdoblju plaćanja, tako da u slučaju znatnog povećanja dohotka koji je nacionalni dužnosnik ostvario prilikom upućivanja u instituciju Unije koja se nalazi u drugoj državi članici dolazi, nakon povratka tog dužnosnika u državu članicu podrijetla, do znatnog smanjenja iznosa obiteljskih doplatka tijekom dvije godine.

(¹) SL C 95, 23. 3. 2020.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – F./Stadt Karlsruhe**

(Predmet C-47/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Promet – Vozačka dozvola – Oduzimanje dozvole na području države članice različite od države članice koja je izdala dozvolu – Obnavljanje dozvole od strane države članice koja je izdala dozvolu nakon odluke o oduzimanju – Nepostojanje automatizma uzajamnog priznavanja”)

(2021/C 278/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: F.

Tuženik: Stadt Karlsruhe

Izreka

Članak 2. stavak 1. i članak 11. stavak 4. drugi podstavak Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica na čijem je državnom području imatelju vozačke dozvole kategorija A i B koju je izdala druga država članica oduzeto pravo na upravljanje vozilom zbog protupravnog ponašanja koje se dogodilo prilikom privremenog boravka na tom području nakon izdavanja navedene dozvole odbije naknadno priznati valjanost te vozačke dozvole, nakon što ju je na temelju članka 7. stavka 3. te direktive obnovila država članica uobičajenog boravišta imatelja navedene dozvole u smislu članka 12. prvog stavka navedene direktive. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev jest da ispita prekoračuju li, u skladu s načelom proporcionalnosti, pravila propisana zakonodavstvom prve države članice kojima se utvrđuju uvjeti koje imatelj vozačke dozvole treba ispuniti radi ponovnog stjecanja prava na upravljanje vozilom na njezinu državnom području granice onoga što je prikladno i nužno za ostvarenje cilja Direktive 2006/126, koji se sastoji od poboljšanja sigurnosti prometa na cestama.

⁽¹⁾ SL C 161, 11. 5. 2020.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Njemačka) – AR/Stadt Pforzheim**

(Predmet C-56/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Promet – Vozačka dozvola – Uzajamno priznavanje – Oduzimanje dozvole na području države članice različite od države članice koja je izdala dozvolu – Unos napomene o nevaljanosti na području te države članice u vozačku dozvolu”)

(2021/C 278/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AR

Tuženik: Stadt Pforzheim

Izreka

Direktivu 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama, kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2011/94/EU od 28. studenoga 2011., treba tumačiti na način da joj se protivi to da država članica koja je na temelju članka 11. stavka 4. drugog podstavka te direktive, kako je izmijenjena Direktivom 2011/94, donijela odluku kojom odbija priznati valjanost vozačke dozvole koju je izdala druga država članica zbog protupravnog ponašanja njezina imatelja koje se dogodilo prilikom privremenog boravka na državnom području prve države članice nakon izdavanja te dozvole u navedenu dozvolu također unese napomenu o zabrani za tog imatelja da upravlja vozilom na navedenom području, iako navedeni imatelj nema uobičajeno boravište na njezinu području u smislu članka 12. prvog stavka Direktive 2006/126, kako je izmijenjena Direktivom 2011/94.

(¹) SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 20. svibnja 2021. – Sigrid Dickmanns/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-63/20 P) (¹)

(„*Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme s klauzulom o raskidu – Neuvrštavanje na popis uspješnih kandidata na natječaju – Isključivo potvrđujući akt – Rok za žalbu*“)

(2021/C 278/24)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žaliteljica: Sigrid Dickmanns (zastupnik: H. Tettenborn, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Lukošiuūtė, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, *Rechtsanwalt*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Sigrid Dickmanns nalaže se snošenje troškova ovog postupka.

(¹) SL C 201, 15. 6. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Predmet C-70/20) (¹)

(„*Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Montrealska konvencija – Članak 17. stavak 1. – Odgovornost zračnih prijevoznika u slučaju nesreće – Pojam „nesreća” – Grubo slijetanje koje je dio uobičajenog rada zrakoplova – Tjelesna ozljeda koju je navodno pretrpio putnik prilikom takvog slijetanja – Nepostojanje nesreće*“)

(2021/C 278/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YL

Tuženik: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Izreka

Članak 17. stavak 1. Konvencije o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu, zaključene u Montréalu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a koja je u njezino ime odobrena Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001., treba tumačiti na način da pojam „nesreća” predviđen tom odredbom ne obuhvaća slijetanje koje se odvalo u skladu s operativnim postupcima i ograničenjima primjenjivima na predmetni zrakoplov, uključujući predviđena odstupanja i rezerve u pogledu izvedbenih čimbenika koji znatno utječu na slijetanje te uzimajući u obzir pravila struke i najbolju praksu u području upravljanja zrakoplovom, čak i ako dotični putnik to slijetanje doživi kao nepredviđeni događaj.

(¹) SL C 201, 15. 6. 2020.

**Presuda Suda (sedmo vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesfinanzhof – Njemačka) – Hauptzollamt B/XY**

(Predmet C-87/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita vrsta divlje faune i flore uređenjem njihove trgovine – Uredbe
(EZ) br. 338/97 i 865/2006 – Kavijar jesetrinih vrsta – Unošenje na carinsko područje Europske unije kao
osobne ili kućne stvari – Uvozna dozvola – Odstupanje – Ograničenje od 125 grama po osobi –
Prekoračenje – Namjera da ga se pokloni drugomu”)

(2021/C 278/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hauptzollamt B

Tuženik: XY

Izreka

1. Članak 7. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1320/2014 od 1. prosinca 2014., treba tumačiti na način da se kavijar jesetrinih vrsta, prilikom njegova unošenja na carinsko područje Europske unije, može smatrati „osobnom ili kućnom stvari” u smislu te odredbe ako je namijenjen tomu da ga se pokloni trećoj osobi, pod uvjetom da nijedan element ne upućuje na komercijalnu svrhu, i na njegova se uvoznika tako može primijeniti odstupanje od obveze predodređenja uvozne dozvole predviđeno navedenom odredbom.
2. Članak 57. stavak 5. točku (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 865/2006 od 4. svibnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila o provedbi Uredbe br. 338/97, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/870 od 5. lipnja 2015., treba tumačiti na način da kada količina kavijara jesetrinih vrsta unesena na carinsko područje Europske unije premašuje ograničenje od 125 grama po osobi i uvoznik ne posjeduje dozvolu izdanu u svrhu provedenog uvoza, nadležno carinsko tijelo treba zaplijeniti cjelokupnu količinu tako uvezenog kavijara jesetrinih vrsta.

(¹) SL C 175, 25. 5. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. svibnja 2021. – Bruno Gollnisch/Europski parlament**(Predmet C-122/20 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Izmjena dopunskog dobrovoljnog mirovinskog sustava – Pojam „pojedinačna odluka donesena u odnosu na zastupnika u Parlamentu” – Članak 72. Provedbenih mjera za Statut zastupnika u Parlamentu – Članak 263. šesti stavak UFEU-a – Rok za tužbu”)**

(2021/C 278/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Bruno Gollnisch (zastupnik: B. Bonnefoy-Claudet, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i Z. Nagy, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Bruni Gollnischu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 25. 5. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španjolska) – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)**(Predmet C-130/20) ⁽¹⁾****(„Zahtjev za prethodnu odluku – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Diskriminacija na temelju spola – Nacionalni propis koji predviđa isplatu dodatka na mirovinu za majčinstvo ženama koje su imale određen broj djece – Isključivanje od prava na taj dodatak na mirovinu žena koje su tražile odlazak u prijevremenu mirovinu – Područje primjene Direktive 79/7/EEZ”)**

(2021/C 278/28)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YJ

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Izreka

Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti ne primjenjuje se na nacionalni propis koji za žene koje su imale najmanje dvoje biološke ili posvojene djece predviđa dodatak na mirovinu za majčinstvo u slučaju odlaska u mirovinu u dobi predviđenoj zakonom ili u slučaju odlaska u prijevremenu mirovinu zbog određenih razloga predviđenih zakonom, ali ne i u slučaju dobrovoljnog odlaska zainteresirane osobe u prijevremenu mirovinu.

⁽¹⁾ SL C 201, 15. 6. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

(Predmet C-142/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EZ) br. 765/2008 – Zahtjevi za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište – Jedinствeno nacionalno akreditacijsko tijelo – Izdavanje potvrde o akreditaciji tijelima za ocjenjivanje sukladnosti – Akreditacijsko tijelo sa sjedištem u trećoj državi – Članak 56. UFEU a – Članak 102. UFEU a – Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Valjanost”)

(2021/C 278/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Analisi G. Caracciolo srl

Tuženici: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

uz sudjelovanje: Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.

Izreka

1. Članak 4. stavke 1. i 5. te članak 7. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 treba tumačiti na način da im se protivi tumačenje nacionalnog zakonodavstva prema kojem akreditacijsku djelatnost mogu obavljati tijela različita od jedinstvenog nacionalnog akreditacijskog tijela, u smislu te uredbe, koja imaju sjedište u trećoj državi, čak i kada ta tijela zajamče da će poštovati međunarodne norme i dokažu, među ostalim, na temelju sporazumâ o uzajamnom priznavanju, da posjeduju jednakovrijednu kvalifikaciju onoj jedinstvenog akreditacijskog tijela.
2. Ispitivanje drugog prethodnog pitanja nije otkrilo ni jedan element koji bi utjecao na valjanost odredbi poglavlja II. Uredbe br. 765/2008 s obzirom na članke 56. i 102. UFEU-a te članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 12. svibnja 2021. – Claudio Necci/Europska komisija, Europski parlament, Vijeće Europske unije

(Predmet C-202/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Javna služba – Bivši ugovorni djelatnik – Socijalna sigurnost – Zajednički sustav zdravstvenog osiguranja (JSIS) – Članak 95. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (CEOS) – Zadržavanje statusa osigurane osobe nakon umirovljenja – Uvjet zaposlenja koje je trajalo dulje od tri godine – Prijava u JSIS nakon prijenosa mirovinskih prava – Izjednačavanje priznatih godina staža s godinama službe – Odbijanje zahtjeva – Tužba za poništenje – Akt kojim se nanosi šteta – Rješenje Općeg suda kojim se utvrđuje nedopuštenost tužbe – Ukidanje”)

(2021/C 278/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Claudio Necci (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, *avocats*, a potom S. Orlandi, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i T. S. Bohr, agenti), Europski parlament (zastupnici: J. Van Pottelberge i I. Terwinghe, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i M. Alver, agenti)

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 25. ožujka 2020., Necci/Komisija (T-129/19, neobjavljeno, EU:T:2020:131).
2. Predmet se vraća na odlučivanje Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 304, 14. 9. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – Renesola UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Predmet C-209/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Ocjena valjanosti – Provedbena uredba (EU) br. 1357/2013 – Određivanje zemlje podrijetla solarnih modula sastavljenih u trećoj zemlji od solarnih ćelija proizvedenih u drugoj trećoj zemlji – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 24. – Podrijetlo robe u čijoj je proizvodnji sudjelovalo nekoliko trećih zemalja – Pojam „posljednja bitna prerada ili obrada”)

(2021/C 278/31)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Renesola UK Ltd

Tuženik: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Izreka

Razmatranjem prvog prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1357/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice.

(¹) SL C 262, 10. 8. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „BTA Baltic Insurance Company” AAS/Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-230/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 195. – Članak 232. stavak 1. točka (a) – Članak 221. stavak 3. – Zajednička carinska tarifa – Naplata iznosa carinskog duga – Obavješćavanje dužnika o iznosu carine – Rok zastare – Aktivacija jamčeve obveze – Prisilno izvršenje radi naplate – Razuman rok”)

(2021/C 278/32)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „BTA Baltic Insurance Company” AAS

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

1. Članak 195. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici, treba tumačiti na način da se jamac carinskog duga iz tog članka ne može kvalificirati kao „dužnik” u smislu članka 221. stavka 3 Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1186/2009, te se, stoga, na navedenog jamca ne može primjenjivati rok zastare od tri godine od dana nastanka carinskog duga predviđen tom odredbom.
2. Članak 232. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 1186/2009, treba tumačiti na način da se obveza država članica predviđena u toj odredbi da poduzmu sve propisane mogućnosti prema važećem zakonodavstvu za osiguranje naplate tog duga, primjenjuje ne samo na dužnika, nego i na jamca, i da se potonjeg dakle, na temelju navedenog članka 232. stavka 1. točke (a) može smatrati osobom protiv koje je usmjereno prisilno izvršenje i na koju se primjenjuju pravila države članice, uključujući i ona koja se odnose na rokove, u području izvršenja.
3. Pravilo koje proizlazi iz načela pravne sigurnosti, a u skladu s kojim treba poštovati razumni rok zastare, treba tumačiti na način da se primjenjuje na tužbu podnesenu protiv jamca kako bi se osigurala naplata carinskog duga.

(¹) SL C 255, 3. 8. 2020.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 29. travnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv
osobe X**

(Predmet C-665/20 PPU) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Europski uhidbeni nalog – Razlozi za moguće neizvršenje – Članak 4. točka 5. – Tražena osoba koja je u trećoj zemlji pravomoćno osuđena za ista djela – Kazna koja je izdržana ili više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena – Provedba – Margina prosudbe pravosudnog tijela izvršenja – Pojam „ista djela” – Uvjetni otpust koji je odobrilo tijelo koje nije sud u okviru opće mjere pomilovanja”)

(2021/C 278/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranka glavnog postupka

X

Izreka

1. Članak 4. točku 5. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da, kada država članica odluči prenijeti tu odredbu u svoje nacionalno pravo, pravosudno tijelo izvršenja mora raspolagati određenom marginom prosudbe kako bi utvrdilo treba li izvršenje europskog uhidbenog naloga odbiti zbog razloga utvrđenog u navedenoj odredbi.
2. Članak 3. točku 2. i članak 4. točku 5. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da se pojam „ista djela”, koji se nalazi u tim dvjema odredbama, mora ujednačeno tumačiti.
3. Članak 4. točku 5. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299 – koji primjenu razloga za moguće neizvršenje predviđenog u toj odredbi podvrgava uvjetu da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena – treba tumačiti na način da je taj uvjet ispunjen ako je u odnosu na traženu osobu donesena pravomoćna osuđujuća presuda za ista djela, kojom joj se izriče kazna zatvora čiji je jedan dio izvršen u trećoj zemlji u kojoj je kazna izrečena, dok joj je za preostalo trajanje te kazne tijelo te zemlje koje nije sud odobrilo uvjetni otpust u okviru opće mjere pomilovanja koja se primjenjuje i na osobe osuđene za teža djela i koja se ne temelji na objektivnim razlozima kaznenopravne politike. Na pravosudnom tijelu izvršenja je da prilikom korištenja marginom prosudbe, kojom raspolaže, odvagane, s jedne strane, sprečavanje nekažnjavanja i suzbijanje kriminala te, s druge strane, jamstvo pravne sigurnosti dotične osobe.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. rujna 2020. uputio Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska) –
A.K./Skarb Państwa**

(Predmet C-428/20)

(2021/C 278/34)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. K.

Tuženik: Skarb Państwa

Prethodna pitanja

Je li, u skladu s člankom 2. Direktive 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 88/357/EEZ i 90/232/EEZ te Direktive 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila ⁽¹⁾, država članica koja je utvrdila prijelazno razdoblje za prilagodbu minimalnih iznosa pokrića bila dužna povećati iznose pokrića do najmanje jedne polovine razina koje su utvrđene izmijenjenim člankom 1. stavkom 2. Direktive 84/5/EEZ u roku od trideset mjeseci od dana provedbe Direktive:

- za sve ugovore o obveznom osiguranju motornih vozila koji su na snazi nakon isteka tih trideset mjeseci, uključujući ugovore sklopljene prije 11. prosinca 2009., ali koji su i dalje na snazi nakon tog datuma, u pogledu odštetnih zahtjeva nastalih nakon 11. prosinca 2009.,
- ili samo za nove ugovore o obveznom osiguranju motornih vozila sklopljene nakon 11. prosinca 2009.?

⁽¹⁾ SL L 2005., L 149, str. 14.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2020. uputio Tribunalul Neamț (Rumunjska) –
Ministerul Public – D.N.A. – Serviciul Teritorial Bacău/ XXX, YYY**

(Predmet C-580/20)

(2021/C 278/35)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Neamț

Stranke glavnog postupka

Optuženici: XXX, YYY

Druga stranka u postupku: Ministerul Public – D.N.A. – Serviciul Teritorial Bacău

Rješenjem od 11. svibnja 2021., Sud (šesto vijeće) proglasio je očito nedopuštenim zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 14. listopada 2020. uputio Tribunalul Neamț (Viši sud u Neamtu, Rumunjska).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2021. uputio Oberlandesgerichts Stuttgart
(Njemačka) – Paypal (Europe) Sàrl i Cie, SCA/PQ**

(Predmet C-190/21)

(2021/C 278/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Stuttgart

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: Paypal (Europe) Sàrl i Cie, SCA

Tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku: PQ

Prethodna pitanja

1. Treba li deliktني zahtjev, zasebno razmatran i samostalno tumačen, smatrati ugovornim zahtjevom u skladu s člankom 7. točkom 1. Uredbe (EU) 1215/2012 ⁽¹⁾ ako je deliktني zahtjev na neki način u konkurenciji s ugovornim zahtjevom, a da postojanje deliktني zahtjeva pritom ne ovisi o tumačenju ugovora?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje: gdje se nalazi mjesto nastanka štete u smislu članka 7. točke 2. Uredbe Bruxelles Ia ako pružatelj platnih usluga izvrši kreditni transfer elektroničkog novca s klijentova računa na račun priređivača igara na sreću otvoren kod istog pružatelja platnih usluga te se posredovanje pružatelja platnih usluga u plaćanjima u korist priređivača igara na sreću može smatrati stvarju povezanom s deliktima:
 - 2.1 Nalazi li se to mjesto u registriranom sjedištu pružatelja platnih usluga kao mjestu transakcije elektroničkog novca?
 - 2.2 Je li to mjesto u kojem na temelju transakcije (u svakom slučaju ako je transakcija zakonita) nastaje zahtjev pružatelja platnih usluga za naknadu troškova od klijenta koji je naložio plaćanje?
 - 2.3 Je li to mjesto u kojem klijent koji je naložio plaćanje ima domicil?
 - 2.4 Je li to mjesto u kojem se nalazi klijentov bankovni račun kojem pružatelj platnih usluga ima pristup na temelju ovlaštenja za izravno terećenje radi nadoplate računa elektroničkog novca?
 - 2.5 Je li to mjesto u kojem igrač prilikom igre na sreću izgubi novac koji je pružatelj platnih usluga prenio na njegov račun za klađenje koji ima kod priređivača igara na sreću, dakle mjesto u kojem se nalazi sjedište priređivača igara na sreću?
 - 2.6 Je li to mjesto u kojem klijent sudjeluje u zabranjenoj igri na sreću (ako je mjesto u kojem se igra održava ujedno klijentov domicil)?
 - 2.7 Je li moguće da to mjesto nije nijedno od prethodno navedenih mjesta?
 - 2.8 U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2.2 i ako je relevantno mjesto u kojem na temelju transakcije nastaje zahtjev pružatelja platnih usluga za naknadu troškova od klijenta: gdje nastaje zahtjev za naknadu troškova od klijenta koji je naložio plaćanje? Može li se za određivanje mjesta te obveze uzeti u obzir mjesto izvršenja okvirnog ugovora o platnim uslugama ili domicil dužnika?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Tribunal administratif de Dijon
(Francuska) – M. X/Préfet de Saône-et-Loire**

(Predmet C-206/21)

(2021/C 278/37)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Dijon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M. X

Tuženik: Préfet de Saône-et-Loire

Prethodno pitanje

Dovode li članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 8. stavak 4. Direktive 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. ⁽¹⁾, zato što se njima zahtijeva da osoba bude zdravstveno osigurana i ima dostatna sredstva kako ne bi postala teret za sustav socijalne pomoći, do neizravne diskriminacije [...] na štetu osoba koje zbog svojeg invaliditeta ne mogu obavljati profesionalnu djelatnost ili mogu obavljati samo ograničenu djelatnost te se tako mogu naći u situaciji u kojoj nisu sposobne ostvariti dostatna sredstva za vlastito uzdržavanje, a da se pritom znatno, pa čak i nerazumno ne koriste sustavom socijalne pomoći države članice u kojoj borave?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004, L 158, str. 77)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42 i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Bundesrepublik Deutschland koju zastupa Bundesministerium des Innern, für Bau und
Heimat/MA, PB**

(Predmet C-245/21)

(2021/C 278/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Bundesrepublik Deutschland

Druge stranke u revizijskom postupku: MA, PB

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li područje primjene članka 27. stavka 4. Uredbe Dublin III ⁽¹⁾ tijekom sudskog postupka povodom pravnog lijeka upravnu odgodu izvršenja odluke o transferu, koja se može opozvati samo zbog stvarne (privremene) nemogućnosti transfera uslijed pandemije bolesti COVID-19?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: dovodi li takva odluka o odgodi do prekida roka za transfer na temelju članka 29. stavka 1. Uredbe Dublin III?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: vrijedi li to i u slučaju kad je sud prije početka pandemije bolesti COVID-19 odbio zahtjev osobe koja traži zaštitu da se na temelju članka 27. stavka 3. točke (c) Uredbe Dublin III odgodi provedba odluke o transferu do ishoda postupka povodom pravnog lijeka?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland koju zastupa Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/LE

(Predmet C-248/21)

(2021/C 278/39)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Bundesrepublik Deutschland

Druga stranka u revizijskom postupku: LE

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li područje primjene članka 27. stavka 4. Uredbe Dublin III ⁽¹⁾ tijekom sudskog postupka povodom pravnog lijeka upravnu odgodu izvršenja odluke o transferu, koja se može opozvati samo zbog stvarne (privremene) nemogućnosti transfera uslijed pandemije bolesti COVID-19?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: dovodi li takva odluka o odgodi do prekida roka za transfer na temelju članka 29. stavka 1. Uredbe Dublin III?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: vrijedi li to i u slučaju kad je sud prije početka pandemije bolesti COVID-19 odbio zahtjev osobe koja traži zaštitu da se na temelju članka 27. stavka 3. točke (c) Uredbe Dublin III odgodi provedba odluke o transferu do ishoda postupka povodom pravnog lijeka?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Tribunale ordinario di Roma (Italija) – DG / Ministero dell'Interno – Dipartimento per le Libertà Civili e l'Immigrazione – Direzione Centrale dei Servizi Civili per l'Immigrazione e l'Asilo – Unità Dublino

(Predmet C-254/21)

(2021/C 278/40)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DG

Tuženik: Ministero dell'Interno – Dipartimento per le Libertà Civili e l'Immigrazione – Direzione Centrale dei Servizi Civili per l'Immigrazione e l'Asilo – Unità Dublino

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li pravo na djelotvoran pravni lijek u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima da se smatra da članci 4. i 19. te povelje u okolnostima kao što su one iz glavnog postupka pružaju zaštitu i od opasnosti neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja nakon transfera u državu članicu Unije u kojoj ne postoje sustavni nedostaci u smislu članka 3. stavka 2. Uredbe Dublin ⁽¹⁾ (u slučaju nepostojanja drugih odgovornih država članica na temelju kriterija iz poglavlja III. i IV.) i koja je već razmotrila i odbila prvi zahtjev za međunarodnu zaštitu?

2. Treba li sud države članice u kojoj je podnesen drugi zahtjev za međunarodnu zaštitu kojem je podnesen pravni lijek u smislu članka 27. Uredbe Dublin i koji je stoga odgovoran za ocjenu transfera unutar Unije, ali ne i za donošenje odluke o zahtjevu za zaštitu, ocijeniti da postoji opasnost od neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja u treću zemlju kad je država članica u kojoj je podnesen prvi zahtjev za međunarodnu zaštitu drukčije ocijenila izraz „zaštita unutar države podrijetla” u smislu članka 8. Direktive 2011/95/EU (2)?
3. Je li ocjena postojanja [opasnosti od] neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja nakon različitog tumačenja potrebe „zaštite unutar države podrijetla” između dviju država članica u skladu s člankom 3. stavkom 1. (drugim dijelom) Uredbe i s općom zabranom za državljane treće zemlje da odluče u kojoj će državi članici Unije podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno navedena pitanja:
 - a. Obvezuje li ocjena postojanja [opasnosti od] neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja, koju je izvršio sud države u kojoj je podnositelj zahtjeva podnio drugi zahtjev za međunarodnu zaštitu nakon što je odbijen prvi zahtjev, na primjenu klauzule iz članka 17. stavka 1., koja je u Uredbi definirana kao „diskrecijska klauzula”?
 - b. Koje kriterije, osim onih koji se navode u poglavlju III. i IV., sud pred kojim je pokrenut postupak [na temelju] članka 27. Uredbe treba uzeti u obzir kako bi mogao ocijeniti postojanje opasnosti od neizravnog prisilnog udaljenja ili vraćanja, s obzirom na to da je tu opasnost već isključila zemlja koja je razmotrila prvi zahtjev za međunarodnu zaštitu?

(1) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka) (SL 2013., L180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.)

(2) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (preinačena) (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Oberlandesgerichts München
(Njemačka) – KP/TV i Gemeinde Bodman-Ludwigshafen**

(Predmet C-256/21)

(2021/C 278/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KP

Tuženici: TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen

Prethodna pitanja

Treba li članak 124. točku (d) i članak 128. Uredbe 2017/1001 (1) tumačiti na način da je sud za žigove Europske unije nadležan za odlučivanje o proglašavanju ništavosti žiga Europske unije koje se traži protutužbom u smislu članka 128. Uredbe 2017/1001 čak i nakon što se valjano povukla tužba zbog povrede tog žiga Europske unije u smislu članka 124. točke (a) te uredbe?

(1) Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Korkein oikeus (Finska) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.

(Predmet C-264/21)

(2021/C 278/42)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Druga stranka u žalbenom postupku: Koninklijke Philips N.V.

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li pojam proizvođača u smislu članka 3. stavka 1. Direktive o odgovornosti za proizvode⁽¹⁾ da se osoba, koja je obilježila proizvod svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja ili dopustila to obilježavanje, i na drugi način predstavlja kao proizvođač proizvoda?
2. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje: na temelju kojih čimbenika treba ocijeniti da se osoba predstavlja kao proizvođač? Je li prilikom te ocjene relevantno da je proizvod proizvelo jedno, a prodalo drugo društvo kći nositelja žiga?

⁽¹⁾ Direktiva 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999. o izmjeni Direktive Vijeća 85/374/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL 1999., L 141, str. 20.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 43.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2021. uputio Conseil d'État (Belgija) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL/Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

(Predmet C-277/21)

(2021/C 278/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Tuženici: Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

Prethodna pitanja

1. Treba li stavak 20.309. točku (h) Priloga A Uredbi br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji ⁽¹⁾ tumačiti na način da valja smatrati da je propis, na temelju kojeg opća država nadležna u području djelatnosti obrazovanja:

- odobrava nastavne programe,
- uređuje kako strukturu nastave tako i prioritetne i posebne zadaće, organizira nadzor nad uvjetima za upis i isključenje učenika, odlukama razrednog vijeća i financijskim sudjelovanjem, organizira grupiranje školskih ustanova u strukturirane mreže i zahtijeva izradu obrazovnih, pedagoških i razvojnih projekata, kao i podnošenje izvješća o aktivnostima,
- organizira nadzor i inspekciju koji se osobito odnose na područja o kojima se podučava, razinu obrazovanja i primjenu jezičnih zakona, isključujući pedagoške metode i
- utvrđuje minimalni broj učenika u razredu, odjeljenju, stupnju ili drugim pododjelima, osim u slučaju odstupanja utvrđenog na ministarskoj razini,

„pretjeran”, u smislu te odredbe, u tolikoj mjeri da zapravo upravlja općom politikom ili programom jedinica predmetnog područja djelatnosti ili ih uvjetuje?

2. Treba li stavak 20.15. Priloga A istoj uredbi tumačiti na način da se njime u pojam općih odredbi uključuju posebna pravila koja čine „pravilnik”, koja se primjenjuju na članove osoblja neprofitnih ustanova koje djeluju u području obrazovanja i koje financira opća država?

⁽¹⁾ SL 2013, L 174, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) – Dansk Akvakultur, koji djeluje u ime AquaPri A/S/Miljø- og Fødevareklagenævnet

(Predmet C-278/21)

(2021/C 278/44)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dansk Akvakultur, koji djeluje u ime AquaPri A/S

Tuženik: Miljø- og Fødevareklagenævnet

Intervenijent: Landbrug & Fødevarer (u potporu AquaPri A/S)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 3. [prvu rečenicu] Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (Direktiva o staništima) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju poput one o kojoj je riječ u ovom predmetu u kojoj se traži odobrenje za nastavak rada postojećeg ribogojilišta ako su aktivnost ribogojilišta i ispuštanje dušika i ostalih hranjivih tvari ostali nepromijenjeni u odnosu na aktivnost i ispuštanje odobreno 2006., ali ako nije provedena procjena utjecaja ukupne aktivnosti i kumulativnih učinaka svih ribogojilišta na tom području vezano za prethodno odobrenje za ribogojilište s obzirom na to da su nadležna tijela provela samo procjenu ukupnog dodatnog ispuštanja dušika itd. iz predmetnog ribogojilišta?

2. Je li za odgovor na prvo pitanje relevantna činjenica da se nacionalnim Planom upravljanja riječnim slivovima za razdoblje 2015. – 2021. vodi računa o prisutnosti ribogojilišta na tom području s obzirom na to da se njime izdvaja određena količina dušika kako bi se osiguralo da postojeća ribogojilišta na tom području mogu koristiti svoja postojeća odobrenja za ispuštanje te da stvarno ispuštanje ribogojilišta ostaje unutar utvrđenih graničnih vrijednosti?

3. Ako se u situaciji poput one o kojoj je riječ u ovom predmetu mora provesti procjena u skladu s člankom 6. stavkom 3. [prvom rečenicom] Direktive o staništima, je li u vezi s tom procjenom nadležno tijelo dužno uzeti u obzir granične vrijednosti ispuštanja dušika izdvojene u Planu upravljanja riječnim slivovima za razdoblje 2015. – 2021. i sve druge relevantne informacije i procjene koje bi mogle proizaći iz Plana upravljanja riječnim slivovima ili iz plana Natura 2000 za to područje?

(¹) SL 1992., L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) –
X/Udlændingenævnet**

(Predmet C-279/21)

(2021/C 278/45)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Udlændingenævnet

Prethodna pitanja

1. Protive li se klauzuli o mirovanju (*standstill*) iz članka 13. Odluke br. 1/80 (¹) uvođenje i primjena nacionalnog pravila koje, kao uvjet za spajanje bračnih drugova, zahtijeva – ako u konkretnom slučaju ne postoje posebno značajni razlozi – da bračni drug/životni partner koji je, kao turski radnik u odnosnoj državi članici, obuhvaćen Sporazumom o pridruživanju i Odlukom br. 1/80 položi ispit poznavanja službenog jezika države članice domaćina u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je turski radnik stekao pravo na trajni boravak u toj državi članici na temelju ranije važećih pravila, koja nisu zahtijevala polaganje ispita poznavanja jezika navedene države kao preduvjet za stjecanje tog prava?
2. Obuhvaća li posebna zabrana diskriminacije predviđena u članku 10. stavku 1. Odluke br. 1/80 nacionalno pravilo koje, kao uvjet za spajanje bračnih drugova, zahtijeva – ako u konkretnom slučaju ne postoje posebno značajni razlozi – da bračni drug/životni partner koji je, kao turski radnik u odnosnoj državi članici, obuhvaćen Sporazumom o pridruživanju i Odlukom br. 1/80 položi ispit poznavanja službenog jezika države članice domaćina u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je turski radnik stekao pravo na trajni boravak u toj državi članici na temelju ranije važećih pravila, koja nisu zahtijevala polaganje ispita poznavanja jezika navedene države kao preduvjet za stjecanje tog prava?
3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje, protivi li se nacionalno pravilo, poput opisanog, općoj zabrani diskriminacije predviđenoj u članku 9. Sporazuma o pridruživanju u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je turski radnik stekao pravo na trajni boravak u odnosnoj državi članici na temelju ranije važećih pravila, koja nisu zahtijevala polaganje ispita poznavanja službenog jezika države članice domaćina kao preduvjet za stjecanje tog prava, ako se takav uvjet ne primjenjuje na državljane odnosno nordijske države članice (ovdje je to Danska), državljane ostalih nordijskih zemalja niti za državljane drugih država članica Unije (dakle, ne primjenjuje se na državljane država članica Unije/EGP-a)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, je li moguće izravno se pred nacionalnim sudovima pozivati na opću zabranu diskriminacije predviđenu u članku 9. Sporazuma o pridruživanju?

(¹) Odluka Vijeća za pridruživanje br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja (neobjavljena)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – P.I./Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

(Predmet C-280/21)

(2021/C 278/46)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P.I.

Tuženik: Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

Prethodno pitanje

Treba li suprotstavljanje korumpiranoj i utjecajnoj skupini koja djeluje nezakonito i ugnjetava podnositelja zahtjeva za azil pomoću državnog aparata te kojoj se nemoguće legitimno usprotiviti zbog raširene korupcije u državi smatrati istovjetnim pripisanom političkom mišljenju u smislu članka 10. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾?

(¹) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2021. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – FC/FTI Touristik GmbH

(Predmet C-287/21)

(2021/C 278/47)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FC

Tuženik: FTI Touristik GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva) tumačiti na način da je putnikov raskid ugovora o putovanju u paket aranžmanu pozivanjem na „izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći” načelno dopušten tek neposredno prije polaska ili do tog raskida u pojedinačnim slučajevima može doći i 3 do 4 mjeseca prije toga?
2. Ako je izjavljivanje raskida dopušteno bez vremenskog ograničenja, postavlja se pitanje
 - a) je li za predviđanje koje je, s putnikova stajališta, potrebno poduzeti u okviru *ex ante* razmatranja planiranog vremenskog razdoblja putovanja, dovoljno već to da se navedene okolnosti i njihov štetni utjecaj mogu s vjerojatnošću procijeniti i da se u pogledu rizične situacije koja je već nastupila s velikom vjerojatnošću ne može očekivati znatno poboljšanje, i

- b) ne ide li onda eventualno preuranjeno izjavljeni raskid na štetu putnika, ako se okolnosti koje postoje već u trenutku izjave o raskidu tek neposredno prije polaska očituju na način da organizator u konačnici uopće ne može izvršiti putovanje ili da bi sudjelovanje u putovanju bilo neprihvatljivo za putnika?
3. Ovisi li ocjena postojanja izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjeći, a koje su nastupile na odredištu ili u njegovoj neposrednoj blizini, te ocjena značajnog štetnog utjecaja koje one imaju na izvršenje paket aranžmana
- a) samo o objektivnim okolnostima ili u obzir treba uzeti i subjektivne okolnosti na putnikovoj strani, kao što su svrha putovanja i putovanje s dvoje male djece, i
- b) ovisi li procjena izgledne rizične situacije u vremenskom razdoblju oko polaska i povratka prvenstveno o odredištu Sardiniji, a ne o ostatku Italije?
4. Ne postoji li pravo na besplatno odustajanje ako su okolnosti na koje se poziva putnik već postojale prilikom rezervacije ili su barem bile predvidive ili to barem može dovesti do primjene strožeg kriterija pri procjeni prihvatljivosti štetnog utjecaja?
5. Ako ne postoje pretpostavke za besplatan raskid, postavlja se pitanje moraju li se ugovorene „razumne standardne naknade za raskid ugovora”, u smislu članka 12. stavka 2. Direktive kretati samo u okviru sektorskih postotaka na temelju iskustva ili je uvijek potrebna provjera očekivane uštede troškova i prihoda od pružanja usluga putovanja drugom korisniku u pojedinačnim slučajevima uz objavljivanje organizatorove osnove izračuna?
6. Može li se pri ocjenjivanju primjerenosti ugovorenih paušalnih naknada za raskid ugovora primijeniti nacionalno pravo ako se njime, u slučaju očekivane nerazmjerne postupovne poteškoće, omogućava utvrđivanje visine iznosa po diskrecijskoj ovlasti suda?
7. Odnosi li se posljednja rečenica u članku 12. stavku 1. Direktive – u skladu s kojom organizator, na zahtjev putnika, pruža obrazloženje za iznos naknada za raskid ugovora – i na paušalnu naknadu za raskid ugovora koja je ugovorena u postotku i koje pravne posljedice proizlaze iz toga što organizator tu obvezu nije ispunio ili je nije dostatno ispunio?
8. Je li teret dokazivanja primjerenosti paušalne naknade za raskid ugovora koja je ugovorena u postotku na organizatoru ili je putnik uvijek obavezan iznijeti i potkrijepiti dokazima što to organizator, ovisno o trenutku raskida, uobičajeno uštedi i što to može zaraditi od prodaje usluga putovanja drugom korisniku?

(¹) Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.).

Žalba koju je 5. svibnja 2021. podnio Universität Koblenz-Landau protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 24. veljače 2021. u predmetu T-108/18, Universität Koblenz-Landau/ Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu

(Predmet C-288/21 P)

(2021/C 278/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Universität Koblenz-Landau (zastupnici: C. von der Lüche, odvjetnik, R. Di Prato, odvjetnica)

Druga strana u žalbenom postupku: Europska izvršna agencija za obrazovanje i kulturu

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 24. veljače 2021. u predmetu T-108/18 i utvrdi da zahtjevi za povrat, koje je svojom odlukom od 21. prosinca 2017. (dokument OF/2016/0720) i od 7. veljače 2018. (dokument OF/2016/0720), a u odnosu na žalitelja, istaknula druga strana u žalbenom postupku, ne postoje;
- podredno, ukine navedenu presudu Općeg suda Europske unije i vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu Europske unije;
- naloži drugoj strani u žalbenom postupku snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog: postupovni prigovor zbog izostanka ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka

Žalitelj ističe da novi tužitelji navodi, za koje je doznao tek nakon okončanja usmenog dijela postupka i koje do tog trenutka nije mogao iznijeti u postupku, znatno utječu na valjanost argumentacije na kojoj se temelji pobijana odluka, s obzirom na to da se ta argumentacija ne temelji na utvrđenjima nacionalnog nadležnog tijela koje provodi kaznene istrage.

Nadalje, tužiteljev zahtjev za ponovnim otvaranjem usmenog dijela postupka zbog novootkrivenih činjenica koje su pravno relevantne za ishod spora jer mogu, sa stajališta stranaka, povoljno utjecati na taj ishod, odbijen je zbog pogreške u ocjeni.

2. Drugi žalbeni razlog: pogrešno tumačenje dosega prava na saslušanje

Opći sud nije uzeo u obzir da je, zbog činjenice da je, bez tužiteljeve krivnje, u vrijeme donošenja pobijane tuženikove odluke bilo objektivno nemoguće podnijeti dokumente kojima se dokazuje pravilna uporaba sredstava, tuženik donio odluku o uporabi sredstava koja je nepovoljna u odnosu na tužitelja.

3. Treći žalbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja i pogrešno tumačenje dosega načela proporcionalnosti

Opći sud nije – odnosno nije, a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava – ocijenio tužiteljeva legitimna očekivanja, koja su stvorena tuženikovom pisanom potvrdom o pravilnoj provedbi spornih financiranih projekata.

Opći sud nije utvrdio nikakva naknadna činjenična odstupanja koja se razlikuju od onih na kojima se temeljila tuženikova izjava kojom se potvrđuje pravilna uporaba sredstava i koja bi sama po sebi mogla dovesti u pitanje prvotnu pozitivnu ocjenu provedbenih postupaka i njihove prikladnosti.

Naposljetku, to što naznaka mogućeg drugačijeg činjeničnog stanja nije u potpunosti razjašnjena uz korištenje svih izvora informacija koji stoje na raspolaganju tuženiku i Općem sudu prije nego što je tuženik poduzeo najstrožu mjeru (u ovom slučaju, puni povrat odobrenih i dodijeljenih sredstava) nije u skladu s načelom proporcionalnosti.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2021. uputio tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Starkinvest SRL

(Predmet C-291/21)

(2021/C 278/49)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Starkinvest SRL

Prethodna pitanja

1. Je li dostavljena sudska odluka u kojoj se stranci nalaže plaćanje novčane kazne u slučaju nepostupanja u skladu s nalogom za prestanak radnji presuda kojom se od dužnika zahtijeva isplata tražbine vjerovnika u smislu članka 7. stavka 2. Uredbe br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa ⁽¹⁾?
2. Je li sudska odluka u kojoj se stranci nalaže plaćanje novčane kazne, iako je izvršiva u zemlji podrijetla, obuhvaćena pojmom „presuda” u smislu članka 4. Uredbe br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa, ako iznos novčane kazne nije utvrđen u skladu s člankom 55. Uredbe 1215/12 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim ⁽²⁾ stvarima?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2014., L 189, str. 59.)

⁽²⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2021. uputio Tribunale Ordinario di Firenze (Italija) – XXX.XX/Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino

(Predmet C-297/21)

(2021/C 278/50)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Firenze

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XXX.XX

Tuženik: Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) 604/2013 ⁽¹⁾, s obzirom na članke 19. i 47. [Povelje Europske unije o temeljnim pravima] i članak 27. Uredbe (EU) 604/2013, tumačiti na način da se sudu države članice kojem je podnesena žalba protiv mjere Unità Dublino (Jedinica za dublinski sustav, Italija) dopušta da utvrdi odgovornost države nacionalnog suda koja na temelju članka 18. stavka 1. točke (d) treba izvršiti transfer ako utvrdi da u odgovornoj državi članici postoji opasnost od povrede načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja zbog prisilnog udaljenja ili vraćanja podnositelja zahtjeva u njegovu zemlju podrijetla u kojoj bi podnositelj zahtjeva bio izložen smrtnoj opasnosti ili opasnosti od nečovječnog i ponižavajućeg postupanja?
2. Podredno, treba li članak 3. stavak 2. Uredbe (EU) 604/2013, s obzirom na članke 19. i 47. [Povelje] i članak 27. Uredbe (EU) 604/2013, tumačiti na način da se sudu dopušta da utvrdi odgovornost države članice koja je na temelju članka 18. stavka 1. točke (d) te uredbe obvezna izvršiti transfer u slučaju u kojem se utvrdi:
 - a. da u odgovornoj državi članici postoji opasnosti od povrede načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja zbog prisilnog udaljenja ili vraćanja podnositelja zahtjeva u njegovu zemlju podrijetla u kojoj bi bio izložen smrtnoj opasnosti odnosno nečovječnom ili ponižavajućem postupanju;

- b. nemogućnost izvršenja transfera u drugu državu koja se određuje [na] temelju kriterija iz poglavlja III. Uredbe (EU) 604/2013?

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Tužba podnesena 11. svibnja 2021. – Europska komisija/Talijanska Republika

(Predmet C-303/21)

(2021/C 278/51)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Roels, A. Spina, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što je građane Europske unije koji nisu talijanski državljani i koji se nemaju namjeru nastaniti u Italiji isključila iz sustava snižene porezne stope kod stjecanja prve, neluksuzne stambene nekretnine na talijanskom državnom području, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 18. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- naloži Talijanskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Snižena stopa poreza na promet nekretnina za stjecanje stambene nekretnine u Italiji (prva kuća) primjenjuje se pod određenim uvjetima, među kojima je taj da se nekretnina nalazi na području općine u kojoj porezni obveznik ima prebivalište ili u kojoj namjerava prijaviti prebivalište u roku od 18 mjeseci nakon stjecanja nekretnine. Radi primjene te porezne olakšice, takav uvjet primjenjuje se na jednak način i na talijanske državljane i na državljane drugih država članica. Ipak, na temelju odredbi koje su predmet ove tužbe, takav uvjet ne moraju ispuniti samo talijanski državljani koji zbog poslovnih razloga žive u inozemstvu.

Komisija smatra da predmetno nacionalno zakonodavstvo, time što u svrhu porezne olakšice propisuje da je talijansko državljanstvo poreznih obveznika odlučujući čimbenik koji dovodi do razlikovanja talijanskih državljana od državljana drugih država članica, čini izravnu diskriminaciju na temelju državljanstva zabranjenu člankom 18. UFEU-a.

Komisija nadalje smatra da s obzirom na to da je stjecanje nekretnine na državnom području države članice od strane nedržavljana ulaganje u nekretnine obuhvaćeno kretanjem kapitala između država članica, povlašteni tretman državljana države članice predviđen u predmetnom nacionalnom zakonodavstvu čini ograničenje slobodnog kretanja kapitala zabranjeno člankom 63. stavkom 1. UFEU-a koje se ne može objektivno opravdati na temelju članka 65. prvog i trećeg stavka UFEU-a.

Tužba podnesena 3. lipnja 2021. – Europska komisija/Slovačka Republika

(Predmet C-342/21)

(2021/C 278/52)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers, R. Lindenthal, agenti)

Tuženik: Slovačka Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Slovačka Republika, time što je sustavno i trajno prekoračivala dnevne granične vrijednosti PM10 od 2005., u području SKBB01 Banskobystrický kraj (Regija Banská Bystrica, Slovačka) (uz izuzetak 2016.), i u aglomeraciji SKKO0.1 Košice (Košice, Slovačka) (uz izuzetak 2009., 2015. i 2016.) povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. u vezi s Prilogom XI. Direktive 2008/50/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu;
- utvrdi da je Slovačka Republika, time što nije u planovima za kvalitetu zraka predvidjela odgovarajuće mjere da bi opseg u kojem vrijednosti nisu ostvarene bio najmanji mogući u području SKBB01 Banskobystrický kraj (Regija Banská Bystrica, Slovačka) (uz izuzetak 2016.), u aglomeraciji SKKO0.1 Košice (Košice, Slovačka) i u području SKKO02 Košický kraj (Regija Košice, Slovačka), povrijedila obveze koje ima na temelju članka 23. stavka 1. podstavka 2. u vezi s Prilogom XV. Direktive 2008/50/EZ;
- naloži Slovačkoj Republici snošenje troškova postupka

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Direktiva 2008/50/EZ određuje dopuštenu vrijednost dnevne koncentracije PM10 (50 µg/m³). Vrijednost dnevne koncentracije ne može biti premašena više od 35 puta tijekom kalendarske godine. Slovačka Republika je sustavno i trajno povrjeđivala članak 13. stavak 1. Direktive 2008/50 u području Banskobystrický kraj (Regija Banská Bystrica, Slovačka) i u aglomeraciji Košice (Košice, Slovačka), kako proizlazi iz godišnjih izvješća o kvaliteti zraka koje je Slovačka Republika dostavila na temelju članka 27. te direktive.

Članak 23. stavak 1. Direktive 2008/50/EZ usto određuje da ako u određenim zonama ili aglomeracijama razine onečišćujućih tvari u zraku prekorače bilo koju graničnu vrijednost, države članice osiguravaju izradu planova za kvalitetu zraka za te zone i aglomeracije kako bi postigle relevantnu graničnu vrijednost navedenu u prilogu XI. U slučaju prekoračenja onih graničnih vrijednosti za koje je rok za postizanje sukladnosti već prošao, u planovima za kvalitetu zraka utvrđene su odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja bilo što je moguće kraće. Komisija navodi da je Slovačka Republika povrijedila obvezu dostave planova za kvalitetu zraka u slučaju prekoračenja graničnih vrijednosti za područja Banskobystrický kraj (Regija Banská Bystrica, Slovačka), Košický kraj (Regija Košice, Slovačka) i za aglomeraciju Košice (Košice, Slovačka), u kojim se određuju odgovarajuće mjere kako bi opseg u kojem te vrijednosti nisu dosegnute bio najmanji mogući. Međutim, ta povreda proizlazi već iz same činjenice da je u ta dva područja i jednoj aglomeraciji Slovačka Republika sustavno i trajno povrjeđivala članak 13. stavak 1. prekoračujući dnevne granične vrijednosti PM10. Usto, povreda članka 23. stavka 1. Direktive proizlazi i iz neodgovarajućih planova za kvalitetu zraka, neprimjerene strategije zaštite kvalitete zraka, nedostatka dodatnih sredstava i iz nedostataka u slovačkom zakonodavstvu.

⁽¹⁾ SL L 2008., L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 24. ožujka 2021. – Picard/Komisija

(Predmet T-769/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Ugovorno osoblje – Reforma Pravilnika o osoblju iz 2014. – Prijelazne odredbe koje se odnose na određene načine izračuna mirovinskih prava – Promjena uvjeta zaposlenja nakon potpisivanja novog ugovora člana ugovornog osoblja – Pojam „službovanje”“)

(2021/C 278/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Maxime Picard (Hettange-Grande, Francuska) (zastupnici: M.-A. Lucas i M. Bertha, avocats)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin G. Gattinara, agenti)

Predmet

[Kako je ispravljeno rješenjem od 16. travnja 2021.] Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje, s jedne strane, odgovora upravitelja sektora „Mirovine” Ureda Komisije za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 4. siječnja 2016. i, s druge strane, u mjeri u kojoj je to potrebno, odluke direktora uprave E, Komisijine Glavne uprave za ljudske resurse, od 25. srpnja 2016. o odbijanju tužiteljeva prigovora od 1. travnja 2016. protiv odluke odnosno nedonošenja odluke u odgovoru od 4. siječnja 2016.,

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Maximu Picardu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo/Komisija

(Predmet T-223/18) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Usluge zdravstvene njege – Izravna bespovratna sredstva odobrena javnim bolnicama u regiji Latium (Italija) – Odluka o utvrđivanju nepostojanja državne potpore – Tužba za poništenje – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Izravni utjecaj – Dopuštenost – Obveza obrazlaganja – Pojam gospodarske djelatnosti”)

(2021/C 278/54)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo (Albano Laziale, Italija) (zastupnik: F. Rosi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i F. Tomat, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2017) 7973 *final* od 4. prosinca 2017. u vezi s državnom potporom SA.39913 (2017/NN) – Italija – Navodna naknada javnim bolnicama u regiji Latium.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA)

(Predmet T-854/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)

(2021/C 278/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück, Njemačka) (zastupnici: L. Pechan i N. Fangmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: RDS Design ApS (Allerød, Danska) (zastupnik: J. Viinberg, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. listopada 2019. (predmet R 2393/2018-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Franz Schröder i RDS Design.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Franz Schröder GmbH & Co. KG nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo RDS Design ApS snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Predmet T-855/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)

(2021/C 278/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück, Njemačka) (zastupnici: L. Pechan i N. Fangmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: RDS Design ApS (Allerød, Danska) (zastupnik: J. Viinberg, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. listopada 2019. (predmet R 1006/2019–4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Franz Schröder i RDS Design.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Franz Schröder GmbH & Co. KG nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo RDS Design ApS snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Franz Schröder/EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Predmet T-856/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig MONTANA – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravo na saslušanje – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001 – Ispitivanje činjeničnog stanja po službenoj dužnosti – Podnošenje dokaza koji su prvi put podneseni u postupku pred žalbenim vijećem – Članak 95. stavci 1. i 2. Uredbe 2017/1001”)

(2021/C 278/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück, Njemačka) (zastupnici: L. Pechan i N. Fangmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: RDS Design ApS (Allerød, Danska) (zastupnik: J. Viinberg, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. listopada 2019. (predmet R 2394/2018–4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Franz Schröder i RDS Design.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Franz Schröder GmbH & Co. KG nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo RDS Design ApS snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 54, 17. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – adp Gauselmann/EUIPO – Gameloft (GAMELAND)

(Predmet T-17/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije GAMELAND – Raniji verbalni žig Europske unije Gameloft – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Ograničenje usluga označenih u prijavi žiga”)

(2021/C 278/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: K. Mandel, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Gameloft SE (Pariz, Francuska) (zastupnik: M. Decker, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. studenoga 2019. (predmet R 2502/2018–5) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Gameloft i adp Gauselmann.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu adp Gauselmann GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 68, 2. 3. 2020.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Himmel/EUIPO – Ramirez Monfort (Hispano Suiza)**(Predmet T-177/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Hispano Suiza – Raniji verbalni žig Europske unije HISPANO SUIZA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)**

(2021/C 278/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Erwin Leo Himmel (Walchwil, Švicarska) (zastupnik: A. Gomoll, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Gonzalo Andres Ramirez Monfort (Barcelona, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. siječnja 2020. (predmet R 67/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između E. L. Himmela i G. A. Ramireza Monforta.

Izreka

1. Odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (predmet R 67/2019-1) od 21. siječnja 2020. se poništava.
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 191, 8. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 2. lipnja 2021. – Schneider/EUIPO – Rath (Teslaplatte)**(Predmet T-183/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Teslaplatte – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001)“)**

(2021/C 278/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Christian Schneider (Leverkusen, Njemačka) (zastupnik: R. Buttron, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Oliver Rath (Männedorf, Švicarska) (zastupnici: G. Jacobs i M. Maybaum, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. siječnja 2020. (predmet R 247/2019-2) u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između O. Rathsa i C. Schneidera.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Christianu Schneideru nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (R.T.S. ROCHEM Technical Services)

(Predmet T-233/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 278/61)

Jezik postu pka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Rochem Marine Srl (Genova, Italija) (zastupnici: R. Gioia i L. Mansi, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. veljače 2020. (predmet R 1544/2019-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Rochem Marine i Rochem Group.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Rochem Group AG i Rochem Marine Srl.

(¹) SL C 215, 29. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Predmet T-261/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 278/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Rochem Marine Srl (Genova, Italija) (zastupnici: R. Gioia i L. Mansi, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2020. (predmet R 1547/2019-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Rochem Marine i Rochem Group.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Rochem Group AG i Rochem Marine Srl.

(¹) SL C 222, 6. 7. 2020.

Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Predmet T-262/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 278/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Rochem Marine Srl (Genova, Italija) (zastupnici: R. Gioia i L. Mansi, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2020. (predmet R 1546/2019-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Rochem Marine i Rochem Group.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Rochem Group AG i Rochem Marine Srl.

(¹) SL C 222, 6. 7. 2020.

Rješenje Općeg suda od 25. svibnja 2021. – Rochem Group/EUIPO – Rochem Marine (R.T.S. ROCHEM Technical Services)

(Predmet T-263/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2021/C 278/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: P. Sipos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Rochem Marine Srl (Genova, Italija) (zastupnici: R. Gioia i L. Mansi, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2020. (predmet R 1545/2019-1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Rochem Marine i Rochem Group.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova društava Rochem Group AG i Rochem Marine Srl.

⁽¹⁾ SL C 215, 29. 6. 2020.

Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2021. – Electrodomesticos Taurus/EUIPO – Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)

(Predmet T-328/20) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Deklaratorni zahtjev – Zahtjev za donošenje naloga – Nedopuštenost”)

(2021/C 278/65)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Electrodomésticos Taurus, SL (Oliana, Španjolska) (zastupnik: E. Manresa Medina, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2020. (predmet R 2212/2019-5) u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Electrodomésticos Taurus i Shenzhen Aukey E-Business.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvu Electrodomésticos Taurus, SL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 240, 20. 7. 2020.

Rješenje Općeg suda od 20. svibnja 2021. – LG i dr./Komisija

(Predmet T-482/20) (¹)

(„Tužba za poništenje – Zaštita financijskih interesa Unije – OLAF-ova istraga – Povjerljivost komunikacije između odvjetnika i klijenta – Akt koji se ne može pobijati – Pripremni akt – Nedopuštenost”)

(2021/C 278/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: LG i pet drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu rješenju (zastupnici: A. Sigal i M. Teder, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Adamopoulos i J. Baquero Cruz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke koju je Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) prešutno donio u poruci elektroničke pošte od 26. svibnja 2020. i kojom je odbio zahtjev za zaštitu povjerljivosti komunikacije između odvjetnika i stranke u vezi s komunikacijama između tužitelja i njihovih odvjetnika.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvo LG i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu rješenju snosit će vlastite troškove.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 348, 19. 10. 2020.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. svibnja 2021. – OHB System/Komisija

(Predmet T-54/21 R)

(„Privremena pravna zaštita – Javna nabava radova, isporuka i usluga – Isporuka tranzicijskih satelita Galileo – Odbijanje ponude kandidata – Zahtjev za privremene mjere – Fumus boni juris – Hitnost – Odvagivanje interesa”)

(2021/C 278/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: OHB System AG (Bremen, Njemačka) (zastupnici: W. Würfel i F. Hausmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Wilms, J. Estrada de Solà, L. Mantl i L. André, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, suspenzija primjene odluka Europske svemirske agencije (ESA) od 19. i 22. siječnja 2021., u ime i za račun Komisije, o neprihvatanju tužiteljeve ponude u postupku javne nabave 2018/S 091-206089 i o dodjeli ugovora o javnoj nabavi drugim dvama podnositeljima i, s druge strane, nalažanje Komisiji davanja pristupa dokumentima iz postupka javne nabave.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. Ukidaju se rješenja od 31. siječnja 2021., OHB System/ Komisija (T-54/21 R) i od 26. veljače 2021., OHB System/ Komisija (T-54/21 R).
3. O troškovima će se odlučiti naknadno, osim onih koji su nastali društvu Airbus Defence and Space GmbH. Ono će snositi troškove u okviru svojeg zahtjeva za intervenciju.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. svibnja 2021. – Darment/Komisija**(Predmet T-92/21 R)**

(„Privremena pravna zaštita – Okoliš – Fluorirani staklenički plinovi – Uredba (EU) br. 517/2014 – Stavljanje na tržište fluorouglikovodikâ – Odluka kojom se izriče sankcija poduzeću koje je premašilo kvotu koja mu je dodijeljena – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 278/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Darment Oy (Helsinki, Finska) (zastupnik: C. Ginter, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. De Meester i K. Talabér-Ritz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 279. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, da se Komisiji naloži da za 2021. godinu i sljedeća razdoblja dodjele, na tužitelja prestane primjenjivati sankciju na temelju članka 25. stavka 2. Uredbe (EU) br. 517/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o fluoriranim stakleničkim plinovima i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 842/2006 (SL 2014., L 150, str. 195.) i, s druge strane, da se Komisiji naloži da tužitelju dodijeli kvotu za uvoz velikih količina fluorouglikovodika za razdoblje dodjele 2021. i sljedeća razdoblja dodjele.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 27. travnja 2021. – SE/Komisija**(Predmet T-223/21)**

(2021/C 278/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SE (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku kojom se odbija njegova prijava za radno mjesto COM/2020/1474, s kojom je upoznat najkasnije 15. rujna 2020.;
- poništi odluku od 28. listopada 2020. kojom je odbijen njegov zahtjev na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike, u odnosu na njegovu prihvatljivost za promaknuće, te prihvatljivost da bude raspoređen ili premješten u drugi razred na novo radno mjesto;
- u mjeri u kojoj je to potrebno, poništi odluke od 18. siječnja 2021. i 3. ožujka 2021. kojima su odbijene tužiteljeve žalbe od 16. rujna 2020. i 2. studenoga 2020.;
- naloži naknadu pretrpljene imovinske štete koju je posljedica gubitka mogućnosti da bude imenovan/raspoređen na radno mjesto COM/2020/1474 od 1. rujna 2020., kako je procijenjena u ovoj tužbi;
- naloži naknadu pretrpljene imovinske štete koja je posljedica gubitka mogućnosti da bude promaknut od 16. svibnja 2020., kako je procijenjena u ovoj tužbi;
- naloži naknadu pretrpljene imovinske štete koju je posljedica gubitka mogućnosti da postane stalni dužnosnik na temelju sudjelovanja u internim natjecajima ograničenima na članove privremenog osoblja razine 2(b) AD, kako je procijenjena u ovoj tužbi;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj iznosi dvije skupine tužbenih razloga, odnosno ukupno osam tužbenih razloga.

Prva skupina tužbenih razloga odnosi se na tužiteljevu tužbu u dijelu u kojem je podnesena protiv odbijanja njegove prijave za radno mjesto COM/2020/1474, dok se druga skupina razloga odnosi na njegovu tužbu u dijelu u kojem je podnesena protiv odluke kojom mu je odbijena mogućnost da bude promaknut, premješten u drugi razred, razvrstan i/ili imenovan na drugo radno mjesto.

1. Prvi tužbeni razlog (prva skupina razloga), kojim se navodi propust dostave odluke i povreda obveze obrazlaganja.

- Tvrdi se da tužitelj nije nikada primio formalnu obavijest o ishodu njegove prijave za slobodno radno mjesto COM/2020/1474, suprotno obvezi propisanoj člankom 25. stavkom 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i obvezi dobre uprave iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Dana 15. rujna 2020. saznao je da je druga osoba započela sa službom na tom radnom mjestu kao član privremenog osoblja 2(b). Ta odluka ujedno nije nikad pravilno obrazložena.

2. Drugi tužbeni razlog (prva skupina razloga), kojim se navodi da je odbijanje prijave za radno mjesto COM/2020/1474 nezakonito jer se temelji na pogrešnom tumačenju članka 8. stavka 2. i članka 10. stavka 3. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije – Povreda članka 8. stavka 2. i članka 10. stavka 3. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, tužiteljeva ugovora i interesa službe.

- Iz različitih razmjena poruka elektroničke pošte proizlazi da se administracija nalazi u pogrešnom uvjerenju da član privremenog osoblja u Komisiji ne može dobiti drugi ugovor kao član privremenog osoblja u Komisiji tijekom njegove/njezine karijere i da član privremenog osoblja (TA2(b)), u skladu s člankom 8. stavkom 2. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, može imati samo jedan ugovor. Međutim, tužitelj tvrdi da niti jedna odredba iz Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije ne može poduprijeti to stajalište.

3. Treći tužbeni razlog (prva skupina razloga), kojim se navodi nepoštovanje ustaljene administrativne prakse, nejednako postupanje i diskriminacija na temelju dobi.
 - Tužitelj tvrdi da postoji više primjera u kojima su članovi privremenog osoblja 2b bili preraspoređeni na druga radna mjesta, obnašajući različite zadatke i odgovornosti, a da pritom nije bilo potrebno sklapati novi ugovor, kao što je to bilo u okviru Junior Professionals Programa (JPP).
4. Četvrti tužbeni razlog (prva skupina razloga), kojim se navodi nepostojanje transparentnosti, povreda prava na saslušanje, i povreda prava na djelotvoran pravni lijek.
 - Tvrdi se da administracija nije bila transparentna prilikom postupanja u ovom postupku. Upustila se u dvojbene postupovne prakse, što je imalo za posljedicu povredu tužiteljevih prava na saslušanje i na djelotvoran pravni lijek.
5. Prvi tužbeni razlog (druga skupina razloga), kojim se navodi netočno tumačenje članka 8. stavka 2. i članka 10. stavka 3. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije – Povreda članka 8. stavka 2. i članka 10. stavka 3. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, tužiteljeva ugovora i interesa službe.
 - Tvrdi se da je stajalište administracije prema kojem ona tužitelju uskraćuje promaknuće, premještanje u drugi razred, razvrstavanje i imenovanje na drugo radno mjesto očito pogrešno i da mu nedostaje pravi temelj zbog razloga iznesenih u odnosu na prvu pobijanu odluku.
6. Drugi tužbeni razlog (druga skupina razloga), kojim se navodi nejednako postupanje i diskriminacija na temelju dobi prema članovima privremenog osoblja 2(b) u Komisiji.
 - U odnosu na pitanje ispunjava li tužitelj uvjete za prijavu i imenovanje na druga radna mjesta za članove privremenog osoblja, a posebno za slobodna radna mjesta članova privremenog osoblja u skladu s člankom 2.(b) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, tužitelj tvrdi da administracija postupa na diskriminatoran način prema JPP kandidatima koji su također članovi privremenog osoblja 2(b) i tužitelju, koji je također član privremenog osoblja 2(b).
7. Treći tužbeni razlog (druga skupina razloga), kojim se navodi nejednako postupanje prema članovima privremenog osoblja 2(b) različitih tijela Unije.
 - Druge institucije i tijela EU-a izričito su priznala mogućnost promaknuća članova privremenog osoblja 2(b). Budući da nije organizirala postupke promaknuća i time što nije osigurala jednako pravo na promaknuće članova privremenog osoblja 2(b), Europska komisija prema takvim članovima privremenog osoblja postupa na nepovoljniji način nego druge institucije i tijela.
8. Četvrti tužbeni razlog (druga skupina razloga), kojim se navodi nejednako postupanje prema članovima privremenog osoblja 2(b) i drugim članovima privremenog osoblja u Komisiji.
 - U odnosu na promaknuće ili razvrstavanje, propust administracije da organizira postupke promaknuća ili dozvoli individualna promaknuća dovodi do nejednakog postupanja prema tužitelju, kao članu privremenog osoblja 2(b), u usporedbi s drugim kategorijama članova privremenog osoblja, a osobito s članovima privremenog osoblja 2(a) i 2(c).

Tužba podnesena 30. travnja 2021. – Praesidiad/EUIPO – Zaun (Post)

(Predmet T-231/21)

(2021/C 278/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Praesidiad Holding (Zwevegem, Belgija) (zastupnici: M. Rieger-Janson i D. Op de Beeck, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Zaun Ltd (Wolverhampton, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Europske unije br. 127 204-0001 (Post)

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2021. u predmetu R 2068/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- potvrdi odluku Odjela za poništaje EUIPO-a od 19. srpnja 2019. kojom je odbijen zahtjev za proglašenje osporavanog dizajna ništavim;
- naloži EUIPO-u (i, drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om kao intervenijentu, ako bi intervenirala u postupak) snošenje troškova postupka, kao i snošenje troškova nositelja dizajna.

Tužbeni razlozi

- Žalbeno vijeće pogrešno je primijenilo presudu DOCERAM pri svom tumačenju članka 8. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer nije pravilno identificiralo proizvod;
- Žalbeno vijeće pogrešno je primijenilo presudu DOCERAM pri svom tumačenju članka 8. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer nije uzelo u obzir dokaz o postojanju objektivnih okolnosti koje upućuju na razmatranja koja se razlikuju od tehničke funkcije;
- Žalbeno vijeće pogrešno je primijenilo presudu DOCERAM pri svom tumačenju članka 8. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 jer nije primijenilo test objektivnih okolnosti, nego je umjesto toga navelo da se zahtijeva subjektivni dokaz o okolnostima koje se odnose na dizajn;
- Žalbeno vijeće, protivno članku 62. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002, nije navelo razloge zašto je dokaz nositelja dizajna bio odbijen kao nerelevantan i/ili neosnovan;
- Žalbeno vijeće pogrešno je odredilo da je teret dokazivanja na nositelju dizajna, umjesto na podnositelju zahtjeva za proglašavanje dizajna ništavim.

Tužba podnesena 7. svibnja 2021. – SN/Parlament

(Predmet T-249/21)

(2021/C 278/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SN (zastupnik: P. Eleftheriadis, Solicitor)

Tuženik: Europski Parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta od 21. prosinca 2020.,

- poništi u cijelosti obavijest o terećenju upućenu tužitelju u iznosu od 196 199,84 eura, br. 7010000021 od 15. siječnja 2021. i
- naloži Europskom parlamentu snošenje tužiteljevih troškova u postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Europski Parlament djelovao, a da nije u obzir uzeo članak 137. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjete zaposlenja ostalih službenika Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju. ⁽¹⁾
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Europski parlament počinio pogrešku koja se tiče prava te da nije primijenio pravilan standard „neopravdanog plaćanja” iz članaka 32. i 68. Odluke Predsjedništva od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o Provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta. ⁽²⁾
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Europski parlament nije uzeo u obzir prava članova na slobodu i neovisnost iz članaka 2. i 21. Statuta članova Europskog parlamenta. ⁽³⁾
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a prilikom odbacivanja šezdeset osam od sedamdeset osam dokumenata koje je podnio član kao „nedopuštenih” dokaza, na povredi obveze obrazlaganja prilikom utvrđivanja da je cijela plaća bila „neopravdano plaćena”, iako je samo šest od 30 mjeseci ugovora bilo u potpunosti istraženo, te na povredi obveze obrazlaganja za proturječna OLAF-ova utvrđenja koja su tužitelja oslobodila bilo kakvog nepoštenja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama koje se tiču činjenica.

⁽¹⁾ Uredba br. 31 (EEZ), 11 (EZA) o utvrđivanju Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 1962., P 45, str. 1385.).

⁽²⁾ Odluka Predsjedništva od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o Provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog parlamenta (2009/C 159/01) (SL 2009., C 159, str. 1.).

⁽³⁾ Odluka Europskog parlamenta od 28. rujna 2005. o donošenju Statuta članova Europskog parlamenta (2005/684/EC, Euratom) (SL 2005., L 262, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 181.)

Tužba podnesena 10. svibnja 2021. – Zdút/EUIPO – Nehera i drugi (nehera)

(Predmet T-250/21)

(2021/C 278/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ladislav Zdút (Bratislava, Slovačka) (zastupnik: Y. Echevarría García, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Isabel Nehera (Sutton, Ontario, Kanada), Jean-Henri Nehera (Burnaby, Britanska Kolumbija, Kanada), Natasha Sehnal (Montferrier-sur-Lez, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom nehera u crnoj boji – žig Europske unije br. 11 794 112

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. ožujka 2021. u predmetu R 1216/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. svibnja 2021. – Domator24.com Paweł Nowak/EUIPO – Siwek i Didyk (Fotele)

(Predmet T-256/21)

(2021/C 278/73)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Domator24.com Paweł Nowak (Zielona Góra, Poljska) (zastupnik: T. Gawliczek, *radca prawny*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Piotr Siwek (Gdańsk, Poljska), Sebastian Didyk (Gdańsk)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Sporni dizajn: dizajn EU br. 3 304 021-0001 (fotelje)

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje dizajna ništavim

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2021. u predmetu R 1275/2020-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Općim sudom Europske unije i – na temelju članka 190. stavka 2. Poslovnika – nužnih troškova koje je tužitelj imao u vezi s postupkom pred žalbenim vijećem EUIPO-a;
- u slučaju stupanja intervenijenata u postupak, naloži im snošenje vlastitih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002, zbog utvrđenja da dizajn na dan registracije nije imao individualni karakter;

- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 7. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002, zbog utvrđenja da je raniji dizajn naveden kao dokaz u predmet mogao po redovnom tijeku stvari biti poznat krugovima specijaliziranim u području kompjutorskih igara.
- povreda pravila o teretu dokazivanja;
- povreda pravila o slobodnoj ocjeni dokaza;
- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) u vezi s člankom 6. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 13. svibnja 2021. – Janukovič/Vijeće

(Predmet T-262/21)

(2021/C 278/74)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (Rostov on Don, Rusija) (zastupnik: B. Kennelly, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/394 od 4. ožujka 2021. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini⁽¹⁾ i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/391 od 4. ožujka 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Deveti akti o izmjeni ili Sankcije iz 2021.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Tužitelj zahtijeva i da mu se nadoknade troškovi.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Vijeće nije provjerilo, a nije ni moglo provjeriti jesu li prilikom donošenja odluke ukrajinskih tijela, odnosno više njih, na kojoj je Vijeće utemeljilo svoju odluku o uvrštavanju tužiteljeva imena na popis, poštovana njegova temeljna prava zajamčena u Uniji, i to prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kad je odlučilo da je kriterij za uvrštavanje bio ispunjen. Konkretno, Vijeće je prihvatilo materijal Ureda glavnog državnog odvjetnika Ukrajine, a da pritom nije provelo konkretno ispitivanje i/ili nije uzelo u obzir netočnosti na koje je ukazao tužitelj. Vijeće je moralo poduzeti dodatne provjere i od ukrajinskih tijela zahtijevati daljnje dokaze s obzirom na očitovanja koja je tužitelj podnio i oslobađajući dokaz koji je dostavio, ali Vijeće u svojim ograničenim istragama nije ispunilo ono što se od njega zahtijevalo. Slijedom toga, ne postoji dovoljno utemeljena činjenična osnova za Sankcije iz 2021.

3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je povrijeđeno tužiteljevo pravo na vlasništvo iz članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer su, među ostalim, mjere ograničavanja neopravdano, nepotrebno i neproporcionalno ograničenje tog prava, zato što (i) nema naznaka da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno nezakonito prisvojio prenesena izvan Ukrajine; (ii) bi ukrajinske nacionalne mjere bile u potpunosti primjerene i dostatne; i (iii) su mjere ograničavanja sada na snazi već sedam godina, a određene su na temelju istrage prije suđenja, koja je u stvarnosti obustavljena ili, u najmanju ruku, u potpunosti stagnaciji.

⁽¹⁾ SL 2021., L 77, str. 29.

⁽²⁾ SL 2021., L 77, str. 2.

Tužba podnesena 13. svibnja 2021. – Janukovič/Vijeće

(Predmet T-263/21)

(2021/C 278/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovič Janukovič (Sankt Peterburg, Rusija) (zastupnik: B. Kennelly, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2021/394 od 4. ožujka 2021. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/391 od 4. ožujka 2021. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Deveti akti o izmjeni ili Sankcije iz 2021.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Tužitelj zahtijeva i da mu se nadoknade troškovi.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog kojim tvrdi da Vijeće nije provjerilo, a nije ni moglo provjeriti jesu li prilikom donošenja odluke ukrajinskih tijela, odnosno više njih, na kojoj je Vijeće utemeljilo svoju odluku o uvrštavanju tužiteljeva imena na popis, poštovana njegova temeljna prava zajamčena u Uniji, i to prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kad je odlučilo da je kriterij za uvrštavanje bio ispunjen. Konkretno, Vijeće je prihvatilo materijal Ureda glavnog državnog odvjetnika Ukrajine, a da pritom nije provelo konkretno ispitivanje i/ili nije uzelo u obzir netočnosti na koje je ukazao tužitelj. Vijeće je moralo poduzeti dodatne provjere i od ukrajinskih tijela zahtijevati daljnje dokaze s obzirom na očitovanja koja je tužitelj podnio i oslobađajući dokaz koji je dostavio, ali Vijeće u svojim ograničenim istragama nije ispunilo ono što se od njega zahtijevalo. Slijedom toga, ne postoji dovoljno utemeljena činjenična osnova za Sankcije iz 2021.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je povrijeđeno tužiteljevo pravo na vlasništvo iz članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer su, među ostalim, mjere ograničavanja neopravdano, nepotrebno i neproporcionalno ograničenje tog prava, zato što (i) nema naznaka da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno nezakonito prisvojio prenesena izvan Ukrajine; (ii) bi ukrajinske nacionalne mjere bile u potpunosti primjerene i dostatne; i (iii) su mjere ograničavanja sada na snazi već sedam godina, a određene su na temelju istrage prije suđenja, koja je u stvarnosti obustavljena ili, u najmanju ruku, u potpunosti stagnaciji.

⁽¹⁾ SL 2021., L 77, str. 29.

⁽²⁾ SL 2021., L 77, str. 2.

Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – Estetica Group Iwona Michalak/EUIPO (PURE BEAUTY)**(Predmet T-270/21)**

(2021/C 278/76)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Estetica Group Iwona Michalak (Varšava, Poljska) (zastupnik: P. Gutowski, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije PURE BEAUTY – prijava br. 18 160 933

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2021. u predmetu R 1456/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku na način da utvrdi da u odnosu na prijavljeni žig ne postoji apsolutni razlog za odbijanje prijave iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2017/1001;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) 2017/1001;
- Povreda načela jednakog postupanja i zaštite legitimnih očekivanja zbog toga što žalbeno vijeće nije uzelo u obzir raniju praksu odlučivanja Ureda koja dopušta registraciju verbalnih i figurativnih znakova sličnog stupnja maštovitosti kao u slučaju prijavljenog žiga, iako u ovom predmetu nisu postojale nikakve posebne okolnosti koje bi opravdale odstupanje od te prakse.

Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – Puigdemont i Casamajó i dr./Parlament**(Predmet T-272/21)**

(2021/C 278/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgija), Antoni Comín i Oliveres (Waterloo), Clara Ponsatí i Obiols (Waterloo) (zastupnici: P. Bekaert, J. Costa i Rosselló, G. Boye i S. Bekaert, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluke Europskog parlamenta od 9. ožujka 2021. o zahtjevu za ukidanje imuniteta Carlesu Puigdemontu i Casamajóu (P9_TA(2021)0059 – [2020/2024(IMM)]), Antoniju Comínu i Oliveresu (P9_TA(2021)0060 – [2020/2025 (IMM)]) i Clari Ponsatí Obiols (P9_TA(2021)0061 – [2020/2031(IMM)]),

— naloži tuženiku snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističu osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da Parlament nije ispunio svoju obvezu obrazlaganja na dostatni i zadovoljavajući način za pobijane odluke te da je tako povrijedio obvezu obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje, u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu iz članka 47. Povelje.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. stavka 1. Poslovnika Europskog parlamenta u vezi s člancima 20., 21. i 47. Povelje u odnosu na pravo na zakonom prethodno ustanovljeni sud, s obzirom na to da zahtjev za ukidanje imuniteta Parlamentu nije uputilo nadležno tijelo države članice.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava da se svačiji predmeti obrađuju nepristrano i pravično iz članka 41. stavka 1. Povelje, što je također povreda članka 39. stavka 2. Povelje, u vezi s nepostojanjem obrazloženja u pogledu nekoliko postupovnih odluka čime se povređuju članak 296. stavak 2. UFEU-a i članak 41. stavak 2. točka (c) Povelje, te na povredi članka 15. UFEU-a i članka 47. Povelje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje iz članka 41. stavka 2. točke (b) Povelje, u vezi s pravom na pristup dokumentima u skladu s člankom 42. Povelje, te na povredi prava na obranu i djelotvornu sudsku zaštitu.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i lojalne suradnje zbog nejasnoće pobijanih odluka u pogledu odlučenog opsega ukidanja imuniteta, u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu i pravom na obranu iz članaka 47. i 48. Povelje.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi imuniteta iz članka 343. UFEU-a i članka 9. Protokola br. 7., u vezi s člankom 6., člankom 39. stavkom 2. i člankom 45. Povelje, člankom 21. UFEU-a i člankom 5. stavkom 2. Poslovnika, s obzirom na to da je Parlament ili potpuno zanemario kriterije propisane zakonom kako bi odlučio o zahtjevu za ukidanje imuniteta ili je počinio očitu pogrešku u ocjeni u pogledu tih kriterija propisanih zakonom.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave iz članka 41. Povelje i načela jednakosti iz članaka 20. i 21. Povelje, u vezi s člankom 343. UFEU-a, člankom 9. Protokola br. 7. te člankom 6., člankom 39. stavkom 2. i člankom 45. Povelje, s obzirom na to da je Parlament ili odstupio od dodatnih kriterija utvrđenih u svojim presedanima kako bi odlučio o zahtjevu za ukidanje imuniteta ili je počinio očitu pogrešku u ocjeni.
8. Osmi tužbeni razlog. Povreda načela dobre uprave i načela jednakog postupanja, u vezi s člancima 6., 20., 21., člankom 39. stavkom 2. i člankom 45. Povelje, u odnosu na presedane koji pokazuju da Parlament ne ukida imunitet radi uhíćenja članova bez osuđujuće presude i u odnosu na primjenu članka 9. stavka 7. Poslovnika.

Tužba podnesena 19. svibnja 2021. – The Topps Company/EUIPO – Trebor Robert Bilkiewicz (Oblik bočice za djecu)

(Predmet T-273/21)

(2021/C 278/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: The Topps Company, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Wieddekind i D. Wiemann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Trebor Robert Bilkiewicz (Gdańsk, Poljska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik bočice za djecu) – žig Europske unije br. 1 400 407

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. ožujka 2021. u predmetu R 1326/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 18. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care)

(Predmet T-276/21)

(2021/C 278/79)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Moio GmbH (Fürth, Njemačka) (zastupnik: E. Grande García, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije moio.care – prijava za registraciju br. 17 938 097

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. ožujka 2021. u predmetu R 1034/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj štetno utječe na tužitelja;
- podredno, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome utvrđuje vjerojatnost dovođenja u zabludu na temelju članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na raniji žig Europske unije br. 16 395 055 „Molicare“;
- još podrednije, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome utvrđuje vjerojatnost dovođenja u zabludu za proizvode za koje je zatražena registracija iz razreda 5. kao i za proizvode iz razreda 9. *Oprema za obradu podataka; Periferni uređaji za reprodukciju podataka; Mobilne aplikacije; Mobilni prijemnici podataka; Mobilni uređaji za komunikaciju podataka; Odašiljač [telekomunikacije]; Senzorni softver; Telekomunikacijski softver;*
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini I)

(Predmet T-277/21)

(2021/C 278/80)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: N. Siebertz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini I) – Prijava br. 18 206 090

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. u predmetu R 1895/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su za tužitelja nastali pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda čl. 7 st. 1. t. (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini II)

(Predmet T-278/21)

(2021/C 278/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: N. Siebertz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini II) – Prijava br. 18 206 086

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. u predmetu R 1896/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su za tužitelja nastali pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda čl. 7 st. 1. t. (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini IV)

(Predmet T-279/21)

(2021/C 278/82)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: N. Siebertz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini IV) – Prijava br. 18 206 087

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. u predmetu R 1898/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su za tužitelja nastali pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

— Povreda čl. 7 st. 1. t. (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – Daimler/EUIPO (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini III)**(Predmet T-280/21)**

(2021/C 278/83)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: N. Siebertz, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava figurativnog žiga Europske unije (Prikaz trokrakih elemenata na crnoj pozadini III) – Prijava br. 18 206 085

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. u predmetu R 1897/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka uključujući troškove koji su za tužitelja nastali pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

— Povreda čl. 7 st. 1. t. (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (TALIS)**(Predmet T-283/21)**

(2021/C 278/84)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenija) (zastupnik: U. Pogačnik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije TALIS – žig Europske unije br. 15 632 871

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2021. u predmetu R 888/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu;
- izmijeni pobijanu odluku tako da prihvati tužiteljevu žalbu i izmijeni odluku donesenu u postupku za brisanje br. 26 909 C od 17. ožujka 2020., prihvati tužbu za proglašavanje ništavosti osporavanog žiga TALIS te proglasi osporavani žig ništavim u cijelosti;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- vrati predmet EUIPO-u na preispitivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 63. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 46. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (RENČKI HRAM)

(Predmet T-284/21)

(2021/C 278/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenija) (zastupnik: U. Pogačnik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije RENČKI HRAM – žig Europske unije br. 15 297 336

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2021. u predmetu R 1050/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu;
- izmijeni pobijanu odluku tako da prihvati tužiteljevu žalbu i izmijeni odluku donesenu u postupku za brisanje br. 34 709 C od 12. svibnja 2020., prihvati tužbu za proglašavanje ništavosti osporavanog žiga RENČKI HRAM te proglasi osporavani žig ništavim u cijelosti;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 63. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 46. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Alliance française de Bruxelles-Europe i dr./Komisija

(Predmet T-285/21)

(2021/C 278/86)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Alliance française de Bruxelles-Europe (Bruxelles, Belgija) i 7 drugih tužitelja (zastupnik: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- do donošenja rješenja u postupku privremene pravne zaštite naloži odgodu izvršenja odluke Europske komisije o dodjeli grupe 4 (francuski jezik) u postupku javne nabave u vezi s okvirnim ugovorima koji se odnose na jezično obrazovanje za institucije, tijela, urede i agencije Europske unije (br. HR/2020/OP/0014) na prvom mjestu grupi CLL Centre de Langues – Allingua i na drugom mjestu grupi Alliance Europe Multilingue, koju sačinjavaju tužitelji, te da donese svaku drugu potrebnu mjeru, a osobito u pogledu učinka te odgode na ugovor koji je moguće sklopljen povredom razdoblja čekanja koje je propisano člankom 175. Financijske uredbe;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepriopćavanju dostatnih razloga, čime je povrijeđen članak 170. stavak 3. Financijske uredbe. Tužitelji u odnosu na to tvrde da iz razmatranja razloga u pogledu kvalitete ponude tužitelja te obilježja i prednosti ponude bolje rangiranog ponuditelja uopće ne proizlazi međuodnos između ocjene i dodijeljenog ranga i da stoga nije moguće razumjeti zašto je ponuda tužitelja niže rangirana nego ponuda bolje rangiranog ponuditelja.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na nedjelotvornom izvršavanju ovlasti u pogledu ocjenjivanja jer je Europska komisija iz svoje ocjene izostavila elemente tehničkog prijedloga ponude tužitelja koji su bili dostupni na internetskoj poveznici koja je bila programirana i uključena u njihovu ponudu, uz obrazloženje da su se ti elementi mogli podnijeti ili izmijeniti nakon isteka roka dodijeljenog za dostavu ponuda, a da pritom ona nije konkretno provjerila postoji li takva opasnost.
3. Treći tužbeni razlog istaknut je podredno a temelji se na očitom izostanku ocjene jer između ocjene bitnih kvaliteta ponude koju su podnijeli tužitelji i bodova dodijeljenih kvalitativnim kriterijima ne postoji jasna međupovezanost.

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (RENŠKI HRAM)

(Predmet T-286/21)

(2021/C 278/87)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenija) (zastpnik: U. Pogačnik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije RENČKI HRAM – žig Europske unije br. 15 297 302

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2021. u predmetu R 679/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu;
- izmijeni pobijanu odluku tako da prihvati tužiteljevu žalbu i izmijeni odluku donesenu u postupku za brisanje br. 26 907 C od 17. ožujka 2020., prihvati tužbu za proglašavanje ništavosti osporavanog žiga RENČKI HRAM te proglasi osporavani žig ništavim u cijelosti;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 63. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 46. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – Pejovič/EUIPO – ETA živilska industrija (SALATINA)

(Predmet T-287/21)

(2021/C 278/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edvin Pejovič (Pobegi, Slovenija) (zastupnik: U. Pogačnik, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: ETA živilska industrija d.o.o. (Kamnik, Slovenija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije SALATINA – žig Europske unije br. 15 940 141

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. ožujka 2021. u predmetu R 889/2020-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu;
- izmijeni pobijanu odluku tako da prihvati tužiteljevu žalbu i izmijeni odluku donesenu u postupku za brisanje br. 26 905 C od 17. ožujka 2020., prihvati tužbu za proglašavanje ništavosti osporavanog žiga SALATINA te proglasi osporavani žig ništavim u cijelosti;
- podredno, poništi pobijanu odluku;
- vrati predmet EUIPO-u na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća zbog zle vjere;
 - povreda članka 63. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 46. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 21. svibnja 2021. – ALO jewelry CZ/EUIPO – Cartier International (ALove)**(Predmet T-288/21)**

(2021/C 278/89)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ALO jewelry CZ s. r. o. (Prag, Češka Republika) (zastupnik: K. Čermák, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Cartier International AG (Steinhausen, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ALove – prijava za registraciju br. 16 724 701

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. u predmetu R 2679/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 25. svibnja 2021. – Bastion Holding i dr./Komisija**(Predmet T-289/21)**

(2021/C 278/90)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nizozemska) i 35 ostalih tužitelja (zastupnici: B. Braeken i X.Y.G. Versteeg, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- kao prvo, poništi Odluku Komisije C(2021) 1872 final od 15. ožujka 2021. o trećoj izmjeni programa dodjele izravnih bespovratnih sredstava za podmirivanje fiksnih troškova poduzeća pogođenih izbijanjem bolesti COVID-19 (SA.62241 (2021/N)) – Nizozemska, u dijelu u kojem se odnosi na najviši iznos od 600 000 eura za velika poduzeća;
- podredno, poništi navedenu odluku u cijelosti;

— dodatno, naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o Komisijinom propustu da pokrene službeni istražni postupak jer je pogrešno odlučila da spojivost sporne mjere državne potpore s unutarnjim tržištem nije dovedena u pitanje.

— U okviru tog tužbenog razloga tužitelji tvrde, kao prvo, da mjera državne potpore nije prikladna za postizanje njezina cilja koji se sastoji u tome da se isprave ozbiljni poremećaji u nizozemskom gospodarstvu podmirivanjem fiksnih troškova poduzeća koja su pretrpjela gubitak prihoda od 30 % kao rezultat izbijanja bolesti COVID-19 i vladinih mjera koje su zatim nametnute. Najviši iznos potpore je, prema mišljenju tužitelja, neprimjeren za postizanje cilja mjere državne potpore. Mjera državne potpore velikim poduzećima odobrava najviše 600 000 eura. Takav iznos nije dovoljan da se isprave ozbiljni poremećaji u nizozemskom gospodarstvu osiguravanjem da ta poduzeća ostanu gospodarski održiva. Osobito za velika poduzeća kao što su to tužitelji, 600 000 eura nije dovoljno da se učinkovito odgovori na gubitak prihoda kao posljedica izbijanja bolesti COVID-19.

— Kao drugo, tužitelji tvrde da je državna potpora neproporcionalna. Trenutačni sustav prekoračuje ono što je potrebno da se spriječi manjak likvidnosti malih i srednjih poduzeća i podmire njihovi fiksni troškovi. Zapravo, neproporcionalni iznos koji se dodjeljuje malim i srednjim poduzećima omogućuje im da budu konkurentnija, s obzirom na to da nisu ograničena svojim fiksnim troškovima. Osim toga, mala i srednja poduzeća koja su primila potporu ne moraju se u mjeri u kojoj i tužitelji oslanjati⁽¹⁾ na vlastita sredstva kako bi ostala konkurentna. Tužitelji primaju najviše iznos od 600 000 eura kako bi njihova trideset tri hotela nastavila raditi. Mala i srednja poduzeća, s druge strane, mogu primiti gotovo jednak iznos potpore za rješavanje manjka likvidnosti samo malih ili srednje velikih hotela.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila postupovne nepravilnosti, jer sporna odluka nije dostatno obrazložena.

— Drugi razlog za poništenje odnosi se na postupovne nedostatke pobijane odluke. Odluka je, prema mišljenju tužitelja, nedovoljno obrazložena jer se ne odnosi na (opravdanje) neproporcionalne razlike između najvišeg iznosa potpore za mala i srednja poduzeća i onog za velika poduzeća neovisno o njihovom obliku. Ne odnosi se ni na prikladnost same mjere, ni na činjenicu da su mala i srednja poduzeća imala pravo na potporu u okviru dvaju prethodnih mjera potpora. Komisija stoga svojom odlukom nije omogućila tužiteljima da utvrde razloge zbog kojih je odlučila smatrati državnu potporu usklađenom s unutarnjim tržištem. Time je povrijeđen članak 296. UFEU-a.

⁽¹⁾ Urednička napomena: ne odnosi se na verziju na hrvatskom jeziku

Tužba podnesena 25. svibnja 2021. – Muschaweck/EUIPO – Conze (UM)

(Predmet T-293/21)

(2021/C 278/91)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Ulrike Muschaweck (München, Njemačka) (zastupnik: C. Konle, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Joachim Conze (München)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj *spornog žiga*: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije UM – žig Europske unije br. br. 9 305 731

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2021. u predmetu R 2260/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i poništi odluku EUIPO-ova Odjela za poništaje od 6. kolovoza 2019. u dijelu u kojem se njome odlučuje da žig Europske unije br. 9 305 731 ostaje registriran za druge usluge odnosno za:
 - razred 44.: Medicinske usluge u području kirurgije kile (hernije);
- u cijelosti prihvati zahtjev za opoziv žiga Europske unije br. 9 305 731;
- posljedično, s učinkom od 20. lipnja 2017., proglasi opozvanim žig Europske unije br. 9 305 731 za sve proizvode i usluge odnosno za:
 - razred 10.: Kirurški, medicinski zubarski i veterinarski aparati i instrumenti, umjetni udovi, oči i zubi; Ortopedski proizvodi; Pribor za šivanje rana.
 - razred 41.: Obuka i razonoda; Stručno osposobljavanje; Razonoda; Sportske i kulturne djelatnosti.; Sve prethodno navedene usluge u području medicinskih usluga;
 - razred 42.: Znanstvene i tehnološke usluge kao i pripadajuće usluge istraživanja i koncepcije; Usluge industrijskih analiza i istraživanja; Koncepcija i razvoj računala i računalnih programa (softvera); Sve prethodno navedene usluge u području medicinskih usluga.
 - razred 44.: Medicinske i veterinarske usluge; Higijenska njega i njega ljepote za ljude ili za životinje; Poljoprivredne, povrtlarske i šumarske usluge;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- pobijana odluka je zahvaćena formalnom pogreškom koja se tiče prava: nevaljano zastupanje protivne strane; nepravovremeno očitovanje nositelja žiga;
- pobijana odluka je zahvaćena materijalnom pogreškom koja se tiče prava: izvorni nositelj žiga nije dao odobrenje za uporabu žiga; nepostojanje stvarne uporabe žiga Europske unije UM; korištenje žiga Europske unije UM s dodatkom „Dr. Muschaweck”.

Tužba podnesena 24. svibnja 2021. – Joules/EUIPO – Star Gold (Jules Gents)

(Predmet T-294/21)

(2021/C 278/92)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Joules Ltd (Market Harborough, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: P. Martini-Berthon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Star Gold GmbH (Pforzheim, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Jules Gents – prijava za registraciju br. 15 719 305

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2021. u predmetu R 1123/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u cijelosti;
- naloži EUIPO-u da snosi tužiteljeve troškove, uključujući troškove postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 71. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća te članka 6. Europske konvencije o ljudskim pravima;
- povreda članka 71. stavka 1. i članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, članka 27. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 te članka 6. Europske konvencije o ljudskim pravima;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 27. svibnja 2021. – Bodegas Beronia/EUIPO – Bodegas Carlos Serres (ALEGRA DE BERONIA)

(Predmet T-298/21)

(2021/C 278/93)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bodegas Beronia, SA (La Rioja, Španjolska) (zastupnik: J. Mora Cortés, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Bodegas Carlos Serres, SL (La Rioja)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije ALEGRA DE BERONIA – prijava za registraciju br. 18 012 451

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. ožujka 2021. u predmetu R 2013/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odbija žalba u predmetu R 2013/2020-1 i u cijelosti uskraćuje registracija (verbalnog) žiga Europske unije br. 18 012 451 ALEGRA DE BERONIA za sve predmetne proizvode;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije.

Tužba podnesena 31. svibnja 2021. – Falke/Komisija

(Predmet T-306/21)

(2021/C 278/94)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Falke KGaA (Schmallenberg, Njemačka) (zastupnici: odvjetnik M. Vetter, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 264. stavkom 1. UFEU-a, poništi tuženikovu odluku od 20. studenoga 2020. (Državna potpora br. SA.59289), kako je izmijenjena tuženikovom odlukom od 12. veljače 2021. (Državna potpora br. SA.61744),
- naloži tuženiku da plati troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Njemački program potpore „Bundesregelung Fixkostenhilfe 2020”, koji je tuženik odobrio, nije spojiv s unutarnjem tržištem jer narušava tržišno natjecanje, a da to u ovom slučaju nije izuzetno opravdano. Tuženik je počinio očitu pogrešku u ocjeni utvrdivši da je program potpore, koji je zahtijevao postojanje smanjenja prodaje za cijelo društvo od najmanje 30 %, bio usklađen s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) UFEU-a. Prema tužiteljevu mišljenju, program potpore orijentiran na cijelo društvo isključio bi društva kao što je to tužitelj koji ima nekoliko poslovnih područja koja su različito pogođena pandemijom bolesti COVID-19, od kojih je prodaja pala više od 30 % uslijed zatvaranja, samo zato što druga poslovna područja nisu pretrpila gubitke u prodaji, a izračun aritmetičke sredine prodaje različitih poslovnih područja nije dosegno granicu od 30 %. Ta društva tada – za razliku od društava sa samo jednim poslovnim područjem – neće dobiti potporu i morat će subvencionirati nepokrivene fiksne troškove svog zatvorenog poslovnog područja iz prihoda ostalih poslovnih područja. To dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja kako u odnosu na konkurente čija su poslovna područja pogođena bolešću Covid - 19 tako i u odnosu na one čija poslovna područja nisu pogođena tom bolešću.
2. Tuženik je povrijedio postupovna prava tužitelja prema članku 108. stavku 2. UFEU-a ne pružajući mu priliku da izrazi sumnju u spojivost programa potpore s unutarnjim tržištem u postupku prethodnog ispitivanja.

Rješenje Općeg suda od 28. svibnja 2021. – Poupart/Komisija**(Predmet T-376/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 278/95)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2020.

Rješenje Općeg suda od 28. svibnja 2021. – Corman/Komisija**(Predmet T-25/21) ⁽¹⁾**

(2021/C 278/96)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 72, 1. 3. 2021.

Rješenje Općeg suda od 27. svibnja 2021.– Suez/Komisija**(Predmet T-121/21) ⁽¹⁾**

(2021/C 278/97)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 138, 19. 4. 2021.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR